

၂၀ ရာစုနှစ်
ကမ္ဘာ့ဝေဒနာ
ဘဝ ဝတ္ထုတိုများ

မြသန်းစင်

စာရေးသူမှ စာဖတ်သူသို့

(၁)

ရသစာပေ၌ ဝတ်ထုတိုသည့် ရှေးအကကြုံးသော

အနုပညာပုံသဏ်ဌာနတစ်ခုမှာ အချိန်ပြော ပညာရှင်တို့ က ဆိုကွသည့်။
ရှေးဟောင်းအီဂျစ်စာပေမှ ညီအစ်ကိုနာမည်ကျော်ပုံပျံ ရှေးဟောင်းဂရိစာပေမှ
အီစပျို၏ ပုံပျံ၊ ဓမ္မသမ္မာန်မြူးမှ သားဆိုးသားမိုက်၏ ပုံပျံ၊ တာလမှတုကမြူးမှ
ရေဝတီမိခင်၏ ပုံပျံ၊ နိပါတျာကျေးမှ ခွင်သေရေခွံသော မွည်း၏ ပုံပျံ၊
ဟိတရောပဒေသကမြူးမှ မဲနယူအိုးထဲကပြော မွေးခင်း၏ ပုံပျံ၊ ပါသဌိပွည့်မှ
လှေသမားနာမည်ပုလဲကုန်သည့်၏ ပုံပျံ၊ အာရေဗမြို့ တစ်ခုကတော့ပျံ ပုံပျံ စသည့်တို့
သည့် ခေတ်ပေါ်ဝတ်ထုတို၏ ရှေးပွေးမင်း ဖွဲ့သည့် ဟု ၎င်းတို့ က ယူဆကွသည့်။
ဝတ်ထုတိုနာမည်နာမည်ယူသော ကဗျာသည့် နိဗ္ဗာန်အရယူမရှိသော ရှိသေး၍
ဝတ်ထုရှည်သည့် နိဗ္ဗာန်ကလေး အရယူမရှိသော ရှိသေးသည့် ဟု ဆိုကွသည့်။ သို့ရာတွင်
ဝတ်ထုတိုသည့် အမွေတမ်း တည့်ရှိခဲ့သောလည်း အခါခါပျံသိမ်း ခေတ်စားခွင့်မရှိခဲ့။
တစ်ခါတစ်ရံတု ခေတ်တိုမျှသည့် အခါမင်းကို ကွဲခဲ့ရတော့ သည့် ဟု ၎င်းတို့ က ဆိုကွသည့်။
။ အငြိမ့်လှစာပေ၌ အယူလီဇဘက်ကျသည့် ခေတ်သည့် ပွင့်တုထုန်းကား ခဲ့သည့်။ ၁၈-
ရာစုနာမည်သည့် ရှိမနားတစ်ခုထုန်းကားခဲ့သည့်။ ဝိတိုရိယခေတ်၌ ဝတ်ထုရှည်ကီးမင်း
ထုန်းကားခဲ့သည့်။

သို့ရာတွင် ဥရောပစာပေ၌ ဝတ်ထုတိုသည့် ၁၈၈၀ ခုနှစ်လောက်မှ စ၍
တစ်ခေတ်ဆန်းလာပွန် သည့် ဟု ဆိုကွသည့်။ ထိုခေတ်တစ်ခုကျတု မဂ်ဂဇင်းမင်း
ပေါ်ထုကျလာကွသည့်။ ဝတ်ထုတိုမင်းကို မဂ်ဂဇင်းတု ပုံနှိပ်ပျံလာခဲ့ကွသည့်။

သို့ရာတွင် ဤဏှုမ္မေဓာန ကောဏ္ဍကောဏ္ဍ မပေးကွသေး။ ဥပမာ စာရေးဆရာကွီး
ကကျသရဏ္ဍနုစဗ္ဗိသည အင်္ဂုလိပျက်ထဝင်တုဏ္ဍထင်္ဂုဏ္ဍသည ဝတ်ထုတိဆရာ ဖွဲ့စည်းသည
။ သို့ရာတွင် အသက္ကထင်္ဂုဏ္ဍရရှိစဉ်က ၎င်းတို့၏ ဝတ်ထုတိမင်း နှင့်သုတေသနကျ
အကျိုးစီးပွားမရှိခဲ့။ ကုယုလုနုဗ္ဗိသညနကောဏ္ဍ သာ ဝတ်ထုတိ အတုပညာတုဏ္ဍ
စံထားလောကုသုတဗျူဟ အသိ အမ္ဘုတုလုနုဗ္ဗိသညနကောဏ္ဍ ဖွဲ့စည်းသည။ ၁၉၂၀ ခု
တစ်ရာလောကုကမ္ဘာ့ ထင်္ဂုဏ္ဍသည စာရေးဆရာမ မင်း သည ဝတ်ထုတိတုဏ္ဍအတုကု
ဤဏှုမ္မေဓာန တရောတရောမင်းမင်း ရလာခဲ့စွမ်းဖွဲ့စည်းသည။

(၂)

မကွာသေးမီ နှင့်မင်း အတုဏှုမ္မေဓာန စာပေပညာရပ် အသီးသီးက
ဝတ်ထုတိသဘာဝတရားမင်းကို ဖွဲ့ဆိုခဲ့ ကွသည။ စာပေသဘာဝတရားဆရာမ မင်းက
ဝတ်ထုတိသည ၁၉ ရာစုနှုဏ္ဍပေါ်စဉ်က သုတေသနတုဏ္ဍ သည။ ၎င်းတို့ ၏
ရုဏ္ဍေးဟောဏှုအိဂ္ဂုဏ္ဍပွဏ္ဍမင်း နှင့်ဇာတကပုံပွဏ္ဍမင်း သည ဝတ်ထုတိမမညသေး။
ခေတုပေါ်ဝတ်ထုတိဟု ပီပီသသ ပေါ်လာခဲ့သည မှာ မကွာသေး။ အင်္ဂါ အလုနုဗ္ဗိ၊ ဂီ၊ ဒီ၊
မောပကုဆုနု၊ ခြေကောဏှု အို-ဟင်္ဂုနု စသူတို့ သည ခေတုပေါ်ဝတ်ထုတိ၏ ဖခင်မင်း ဟု
ဆိုကွသည။

ဝတ်ထုတိနှုဏှုသုတေသန စာပေပညာရပ်မင်းက အမျိုးမျိုး
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကွသည။ ၎င်းတို့ အခြေအခြေ တူသညအခြေမင်း လည်း ရှိ၏ ၊
ကိုလိုသညအခြေမင်း လည်း ရှိကွသည။

ဝတ်ထုတိသည ပုံသဏ္ဌာနအားဖွင့် အတိုဏှုအထာတိုရမည။ စာလုံး ၃၀၀၀
နှုဏှု ၄၀၀၀ ကွား ရှိရမည။ အကဏှုအခြေမပွဘဲ ရပျံ့တစ်ရာကို ဖြောဏှုနုဏှုအောဏှုရမည။
တစ်မျိုးမျိုးကွညှ မှုဏှု သော ရပျံ့မိုဏှု မပွဘဲ၊ တစ်ရာကွလုဏှုကွညှလိုကွနု မှုဏှုသော
ရပျံ့မိုဏှု ပွရမည။

ဤသညတို့ ပုံသဏ္ဌာနနှုဏှုသုတေသန ၎င်းတို့ ၏ တူညီခြေမင်း

ဖွယ်ကွသည့်။ သို့ရာတွင် ဝတ်ထုတိုသည့် မညသည့်အကွာငှားကို ရေးမညနည်း။
မညသည့်အရာကို ဗဟိုဖွဲ့၍ ရေးမညနည်းဆို သည့် ပုဿနာတုကဲ့လိုကွသည့်။ ဤတုကဲ့
ဂိုဏ္ဍးသုံးဂိုဏ္ဍးပေါ်လာသည့်။

ဝတ်ထုတိုသည့် ဇာတုကောငှား၏ စရိကျ ခံစားခံကြုံစသည့် တို့ ကို အဓိကထား၍
ရေးရမညဟု ဆိုသည့်။ ဤဂိုဏ္ဍးက အမေရိကန်စာရေးဆရာကီး ဟဌနရီဂ်မြို့စု
ရရားစာရေးဆရာကီး ခံကြုံကော့ဗျတို နှစ် ဝတ်ထုတိုမပြဲကို ထောကျဉ်ကော၊ ၎င်းငှားတို့ နှစ်
အယူအဆကို ထုထောငှာကွသည့်။ ဤအယူအဆကို ထုထောငှာ၌ ၎င်းငှားတို့ မကွာခဏ
ကိုးကားကွသော ခံကြုံကော့ဗျ၏ ဝတ်ထုမ္တော “ကဌာငှားဆရာမ ” ဆိုသည့် ဝတ်ထုတိုဖွယ်သည့်
။

ထိုဝတ်ထုတို၌ မာယာဆိုသည့် မိန့်မပိုဌာသည့် တကော
မူလတန့်ကဌာငှားကလေးတစုကဌာငှား တုကဌာငှားအုပုဆရာမ လုပုသည့်။ လုပုသကျ ၁၃
န့စုရိုဌီ။ ဆရာမ မာယာသည့် အမွဲတမူး အလုပု အတုကျ သကောရကောနုရေသည့်။
ကဌာငှားစောငှာ ဒရဝမုက အလုနုပုဌာသည့်။ အသကျသာခိုသည့်။ ကဌာငှားတုက
ဆောငှားတုငှားအတုကျ ထငှားလုံလုံလကောလကော ရှာမပေးသည့်အတုကျ စိတုညစုရ သည့်
။ ကိုယုကဌာငှားက အောငှာခံကြုံကောငှားပါမည့်လောဟု စိတုပူရသည့်။ ပညာအုပုကဌာငှားစစု
လာလဌာငှာ မညသည့်မ္တောခံကြုံမြို့ရေးမညနည်းဟု တထိတုထိတုဖွယ်ကွသည့်။ ဤသို့ဖွယ်
ဆရာမ မာယာသည့် ကဌာငှားကိစဖွယ် စိတုမအား လူမအား ဖွယ်ကွသည့်။
သူကိုယုရေးကိုယုတာကိုပငု ဂရ မစိုကုနိုငု။ တစုရပုတစုရှာတုက
သူအစုကိုတစုယကောရိုသောလည့် ထိုအစုကိုထံသို့ပငု စာမရေးနိုငု။ သူတုက အမေ၏
ဓာတုပုံကလေးတစုပုံရိုသည့်။ ထိုပုံကလေးပငု မကွည့်အား။

တစုညနဌာ ဆရာမ မာယာသည့် မွိုသို့သား၍ လခထုတုဌီးနကော ရှာသို့
ဖွငှားလုည့် ကလေးဖွငှာ ပုနုလာသည့်။ နဌီးပေါကျဖွစု၍ ပတုဝန့်ကဌာက လုပသည့်။
သို့ရာတွင် ဆရာမ မာယာသည့် သဘာဝ အလုကို စိတုမဝငှာစားနိုငု။ လမူးတုက
အရကျူးသမားတစုယကောကို ရထား တိုကျမိမည့်လုပုသဖွယ်ဂို၍

စိတျအနုာ်ဒေသုအယုကျဗ္ဗရသည။ ရှုနာက ခတြာဌးရိးကလးတရသို အရောကျတငျ
ရထားသမား ဂရမစိကျသဗ္ဗရထားမုာ်ဒေသုလုပသးသည။

ထိုစဉ်သူ ကတြာဌးဆရာမ လုပသည ရှာကလးကို မွငရဝိ။ ဝငျလဆနဒေသုက
ဘုရားရိုခိုး ကတြာဌးပေါသို ဖွာကန္တသည။ ဘူတာထဲတငျ ထုကျတဒေသုဆဲဆဲ
မီးရထားတစုစုရိုသည။ ဆရာမ မာယာ၏ မွငးလုညးလညး သံလမ်းကို မကူးနိငသးဘဲ
ရထားဖွတူဝီးအောငျစောငျနရသးသည။ ရပူစောငျနတေုနး ဘူတာရုံစင်္ကြံတငျ
သူအမနော့ငျတူသည မိနးမကီးတစုယောကျကို ဆရာမ မာယာ လုမးမွငလိုကျရသည။
သိုဖွငျ ဆရာမ မာယာသည စိတျညစုညးလဂြျ ကတြာဌးဆရာမ ဘဝကို မဒသားကာ
မေ့စကိုက သူတို အိမသို သားအမုာ်တရလာသည။ သူအဖေ၊ အမနော့ငျ အစုကိုတို ကို
မွငယောငျလာသည။ ငယုငယုကဘဝကို ပွနုၤ လုမးလာသည။ “အမေ” ဟု ပငျ
ယောငျခေါ်မိသည။ သူအဖနော့ငျအမေသည ဘယုတဒေသုမငြိမသေ။ သူအဖို
စိတျညစုညးဖွယု ကတြာဌးဆရာမ ဘဝသည အိပုမကျတရသို ဖွစုနသည။ ယခု
အိပုမကျမုာ် လနုနီး လာဝိ။ အိပုမကျမုာ် လနုနီးကာ ငယုငယုကဘဝကို ပွနုၤ
စဉ်းစားမညအပူ “ရှာရောကျဝိဆရာမ ” ဟူသော မွငးလုညးဆရာ၏ အသံကို ကွားရသည။
စိတျကူးပွယုသားပွနုၤ။ သံလမ်းကူးတံခါးပုငျလာကာ မွငးလုညးရှာထသို မောငျလာသည။
ကတြာဌးကို ပွနုၤရောကျရဦးတဒေသည။ အောငျခတြျကောငျပါ မညလောဟု စိတျရဦးမည။
စိတျညစုစရာ ကတြာဌးစောငျနရဝမျနုာ်ငျ တဒေရဦးမည။

ဝတ်ထုသည ဤမငြိသာဖွစုသည။ လူသဘာဝ အဖို၊ ဇာတျကောငျ၏
ခံစားခတြျကို ရေးရမည ဆိုသညှိုကျးက ခတြျကဒေသု၏ ထိုဝတ်ထုတိုကို စံပွကသည။

ခုတ်ယဂိုကျး၏ အယူအဆကမူ ဝတ်ထုတိုဟူသည လူသဘာဝ ကို ဖွခိန္ဒရို။
ဖွစရာနရောမရို။ အဖွစအပတြျတရ၊ အခွေအနတေုရ သိုမဟုတျ အဖွစအပတြျထမုာ်
ဇာတျကကျကလးတရကို သာ ရေးရမညဟု ဆိုကသည။ ဤဂိုကျးကို
ခေါငျးဆောငျသူမုာ် အငျဂလိပူစာရေးဆရာကီး ဆနးမား ဆကျမုနု စသူတို ဖွစုသည။

ဆနးမားဆကျမုနုက ငင်းငျး၏ “ပတျဝနးကငြု၏ သားကောငျမငြး ” ဆိုသည

ဝတ်ထုတိတုဌာ၍သို ရေးသည့်။

မကွာသေးမီက ဝတ်ထုတိရေးနည်းနဲ့ ပတျသကျတဲ့ ဆော့ငှါးတမျှမျှကို ဖတ်လိုက်ရ တယ်။ စာရေးဆရာမ ရေးပွဲသားတဲ့ တချို့အကြောင်းအရာဟာ အသုံးပြုတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဓိကအကြောင်းတရား သူမတို့နဲ့တော့မသက်ဆိုင် ကျန်တော့ထင်တယ်။ သူက ဝတ်ထုတိ တမျှမျှ အသက်သက် ဇာတ်ကောင်ရဲ့ စရိုက်ကို ဖွဲ့ရမယ်။ လူသဘာဝ အဖို့ကို တညီတညွတ်တော့ မယ်။ အဖွဲ့အစည်း (ဇာတ်ကုန်ဇာတ်လမ်း) ဟာ ဇာတ်ကောင်ရဲ့ စရိုက်ကို အသက်သက် လုပ်ရတာအရ ပိုပေးသော အရာသာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုသားတယ်။ သူက ရှင်းတုန်းကရိုက်တဲ့ ပုံစံမရှိဘဲ ဟာ အကောင်းဆုံး ဝတ်ထုတိတုပေလို့ ပွားသားတယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ ခမ်းမသက်ကျွမ်း ထဲက “သားဆိုးသားမိုကျ” ပုံစံကို ပွားသားတယ်။ စာရေးဆရာမ ရဲ့ စကားဟာ ရှင်းတုန်းကမသိဘူး။ ဝတ်ထုတိဟာ လူသဘာဝ ကို ဖွဲ့ရမယ့်လို့ လည်း ပွားသေးရဲ့ ။ နောက်ကျောပြောလည်း ခမ်းမသက်ကျွမ်းက “သားဆိုးသားမိုကျ” ပုံစံကိုလည်း ဥပမာပွားသေးရဲ့ ဆိုတော့ ရှင်းတုန်းက အဆိုနဲ့ နောက်ဥပမာဟာ လိုနေတယ်။ “သားဆိုးသားမိုကျ” ပုံစံဟာ သင်္ချာနဲ့စာကို ပွားတဲ့ ပုံ တမျှပဲ။ အဲဒီ ထဲက လူသဘာဝ အဖို့ကို ကျန်တော့တို့ စိတ်ကူးနဲ့ မှန်းဆကည့်ရုံပဲ ကွည့်လို့ ရ တယ်။ သူ့အထဲမှာ မပါဘူး။ ဒါလောကျဆို တော့ရောပေါ့။ ဝတ်ထုတိဆရာဟာ “သားဆိုး သားမိုကျ” ပုံစံကို ဝတ်ထုတိမျိုးလောကျကိုသာ ရေးနိုင်တော့မပေါ့။ လူသဘာဝ အဖို့ကို ဖွဲ့ပုံဖို့ သူမတို့ နေရာမရဘူး။ လူသဘာဝ အဖို့ကို သဘာဝလောကျပွားစွာ ဇာတ်လမ်းကို အဓိကထား ပွားရတယ်။ ဝတ်ထုတိဟာ ဒီလောကျပဲ တတ်နိုင်တယ်။

ဤသည့်မှာ ဒုတိယဂိုဏ်း၏ အယူအဆဖြစ်သည့်။ ၎င်းတို့ က လူသဘာဝ အဖို့ကို မရေး။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကုန်ကို အဓိကထား၍ ရေးရမည်ဟု ဆိုကွသည့်။

တတိယဂိုဏ်း၏ အယူအဆမှာ ဝတ်ထုတိ၏ အသက်သက် လူသဘာဝ အဖို့လည်း မဟုတ်။ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကုန်လည်း မဟုတ်။ အဖို့အနဲ့သာ ဖြစ်သည့်ဟု ဆိုကွသည့်။ ထိုအယူအဆကို ရှင်းတုန်းကလည်းမဟုတ် အငြိမ့်လိမ့်စာရေးဆရာကီး အိပ္ပ၊ အီး၊ ဘီတုတုစသို့ ဖြစ်သည့်။ ၎င်းတို့ က ဝတ်ထုတိသည့် သဘာဝ အဖို့၊ လောကအဖို့ကို

ပေးနိုင်ရမည့်။ အရင်းအသားဟန်သည့် အဓိကဟု ဆိုကွ သည့်။

ခုပြု၍ ကွည့်လငြိငါ့ဝတ်ထုတိုသဘာတရား၌ လူသဘာဝ အဖွဲ့ဂိုဏ္ဍ၊
ဇာတုလများဇာတုကကျဂိုဏ္ဍနု၌ အရင်းအသားအဖွဲ့အနံဂိုဏ္ဍဟူ၍ ဂိုဏ္ဍသုံးဂိုဏ္ဍ
ကိုနုသည့်ကို တုရသည့်။

ကုန္တုတရသဘာအရမူ ဝတ်ထုတိုသည့် အဖွဲ့အပဏ္ဍိတရုခ၏ အစိတုအပိုငှး၊
လူသဘာဝ ၏ အစိတုအပိုငှးကို ကုကု၍ မီးမောငှးထိုးဖွေပွသည့် စာတရုပုဒ်ဟု ဆိုခငြသည့်
။

(၃)

ဤစာအုပ၌ ၂၀-ရာစုနုစုကမိဘာဝတ်ထုတို ၂၃ ပုဒ်ကို ဖွေပွထားသည့်။
ယခု ဝတ်ထုမငြး ရေးသည့်နုစုကို အကုနုအစငါ့ရှာမတုငှ။ ထိုကွငါ့ ၂၀ ရာစုနုစု
ကမိဘာဝတ်ထုတိုမငြး ဆိုရာ၌ စာရေးသည့်နုစုကိုမယူ။ စာရေးဆရာတို့
မှေးမှားကွီးပွငှးသည့်ကာလကို ကုန္တုတရယူသည့်။ ဤတုငါ့လညှး အချိတုရေး ဆရာမ
ငြးမှာ ၁၉-ရာစုနုစုကုနုတုငါ့မှေးစွီး ၂၀-ရာစုနုစုထဲကမိ၌ ကယုလုနုသားကွသည့်။
ငှးငှးတို့ ကို လညှး ၂၀-ရာစုနုစုထဲသို့ ထည့်သုငှးသားသည့်။

ယခု ရှေးခယုပွနုဆိုသော ဝတ်ထုတိုမငြး တုငါ့ အမိုးအစား သုံးမိုးပါသည့်။

ပထမ အမိုးအစားမှာ လူရှုနုး၊ ဂါဗျီကီ၊ နုမုဟာ၊ ဂါစီယာ စသူတို့ ၏
တရုလုနုနုရေး ဘဝ သရပုဖွေမငြး ဖွစုကွသည့်။ ငှးငှးတို့ ၏ ဝတ်ထုမငြး သည့်
တရုလုနုနုရေး၏ အကွငါ့ကို ဖွကွသည့်။ စာဖတုသူတို့ အား တရုလုနုနုသော
သူရဲကငါ့ငါဒ၊ တရုလုနုနုရေးအားမာနု တရုလုနုနုသော ကိုယုကွိတုနုလုတုမှတို့
ရအငါ့လုနုဆွေပေးသည့်။

ဒုတိယ အမိုးအစားမှာ အယုဘာတို့ မကွေးစီးယား၊ ဟိုငှးရစုဘိုးလု၊
ယနုပငါလုဆေတုစသူတို့ ၏ ဝတ်ထုတိုမငြး ဖွစုသည့်။ ငှးငှးတို့ ၏ စာမငြး သည့် ဓနုရုငါ့
လုနုမေ၌စနုစုကို သရပုဖွေကွ သည့်။ ဓနုရုငါ့လုနုမေ၌စနုစုအကွကွတုငါ့

စိတုဇာတုပုဂ္ဂိုလ်ကွားနသော ပညာတတု လမ္ပစပဋိကုနသောလူငယ်၊
အဓိနိပ္ပာန်နရသော လယုသမား စသူတို့ ၏ သရပျကို ရေးပွသည။ ။ ၎င်းငှတို့ ၏ စာပေ မြး
သည၊ ဓနရုဌာပေဖနရေး သရပျဖျေစာပေမမြး ဖွစသည။ ။

တတိယအမျိုးအစားမ္ာ ဂိမြး ဂိုဂြုဈ ရောဘတုဆန ဘိုဂြး၊ စထရပျ စသူတို့
၏ ဝတ်ထုတို မြး ဖွစသည။ ။ ၎င်းငှတို့ ၏ ဝတ်ထုတိုမမြး သည၊ စိတ်တဗေဒဝတ်ထုမမြး
ဖွစသည၊ ဟု ဆိုသငှသည။ ။ လူ၏ အတငှစိတု ကရုဏာစိတုနုဌာ ဒေါသစိတု
လောဘစိတုနုဌာ မုဒိတာစိတု စသည၊ ဆနကဋ္ဌာဘကျ စိတုအခွေအနမမြးကို ဖျေပွကွသည၊
။ ဓနရုဌာလူသဘာဝ သဘာတရားကို ကိုငှစွ၍ ၎င်းငှတို့ ၏ ဝတ်ထုမမြးကို ရေးခွဲကွသည။ ။

ဤဝတ်ထုတိုမမြးကို ရေးခဠာပွနုဆိုရာတငှ စာအုပျစာတမ္းမမြး
ကူညီရုဌာဖပေးသည၊ မိတုဆုမမြးကိုလညးကောငှး၊ “စာပေလောက” ထုတုဝေသုနုဌာ
အလုပျသမား ရဲဘောမမြးကို လညးကောငှး ကြေးဇူးတငှကောငှး ဖျေပွပါသည။ ။

မွသနုးတငှ

၁၃၃၅ ခု၊ တပေါင်းလဆုတု ၈ ရကျ

၁၉၇၄ ခု၊ မတုလ ၁၅ ရကျ

*

လူရှုန်း၏ မှေးရပျွေ

တရုတ်စာရေးဆရာကြီး လူရှုန်း (၁၈၈၁-၁၉၃၆) ၏ ဝတ်ထုတိုကို ပွန်ဆိုခွင့်ဖွယ်သည့်။ လူရှုန်းသည် အစိုးရအမှုထမ်း အရာထမ်း ပညာတတ်မြဲဘမင်းမဲ့ ပေါက်ဖွားလာသူဖြစ်သည်။ ဖခင် သဗ္ဗိဒ္ဓိနာကျကင်းလက်ရရှိ ဆုမရှိဘဲ အိမ်တွင် သားနာရေး ကင်းလက်က ဆင်းရဲသားမင်း ၏ သားသမီးမင်း ဆင်းရဲ ငတ်ပွတ်ကွပ်တို့ ကို တုန့်ခံလာခဲ့ရသည်။ လူအဖွဲ့အစည်းကြီးတို့ မတရား မှုမင်း ၊ တစ်ဖက်ကျောငှာနေထိုင် လုပ်မှုမင်းကို တုန့်ခံလာခဲ့ရသည်။

၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် လူရှုန်းသည် ဂြိုဟ်ပညာသို့သွား၍ ပညာသင်သည်။ တရုတ်ပညာသို့ ရောက်ရှိပေးခဲ့သော ကွန်ပျူတစ်ကို ဖွင့်သည့် ဦးတိုင်းပညာအကြိုကို တက်ရောက်သင်ယူခဲ့ပြီး မည်သူ့ ယူဆက ဆေးပညာကို သင်ယူသည်။ ဂြိုဟ်ပညာတို့ ရှိသော ရှေး-ဂြိုဟ်ပညာ သတင်းကား တစ်ခုကို ကွန်ပျူတစ်သင်ယူအခါ၌ လူရှုန်း၏ ဘဝလမ်းကွေ့သည့် လုံးဝပေးလဲသွားသည်။ ထိုသတင်းကား၌ ရှေးဘက်မှ ဝင်တိုက်ပေးသော တရုတ်အမျိုးသားတစ်ယောက်ကို ဂြိုဟ်တို့ မိလာကာ သန့်တုန်၍ ပျံ့သွားကွပ်၊ ထိုလူသတ်ကို တရုတ်အမျိုးသားမင်းက စိတ်ပူနေပွေ ကွန်ပျူတစ်ကို ဖွင့်ရသည်။ ဤတို့ တရုတ်လူမျိုး၏ အကျောကွေ့ကွေ့ကွေ့ကွေ့ကို လူရှုန်း သွား၍ သတိပေးသည်။ ထိုကွေ့ကွေ့ တရုတ်လူမျိုး၏ စိတ်ကွေ့ကို ဖွင့်လိုသည်။ စိတ်ကွေ့ကို ဖွင့်လိုလျှင် ဆေးသိပ်ပညာဖွင့် မပွင့်နိုင် ဟု ပေးလေသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် လူရှုန်းသည် ဆေးပညာကို ဆက်မသင်တော့ဘဲ တရုတ်ပညာသို့ ပွန်လာခဲ့သည်။

လူရှုန်းသည် ၁၉၁၈ ခုနှစ် ၁၉၂၆ ခုနှစ်မင်း အတင်း၌ ဝတ်ထုတိုမင်း ၊

စာတမ်းမပြု၊ ကဗျာမပြု ကို ရေးခဲ့သည့်။ နိဗ္ဗာန်စာပေမပြုကိုလည်း ဘာသာပွန့်ခဲ့သည့်။

ယခု ဝတ်ထုတို့၌ လူရှုန်းသည့် ၂၀ ရာစုနံ့စပ်အစ

တရုတ်ပြည်ကင်းလကျဘဝကို ရေးဖွဲ့ထား သည့်။ သူ့ဇာတိကဏ္ဍာန် ယခုတူးဆိုသည့် လယ်သမားတစ်ဦး ဖွဲ့စည်းသည့်။ ထိုစဉ်က တရုတ်ပြည်ကို နယ်ချဲ့သမားမင်း ကျူးကျော် ဘေးစုပျက်ပြုခဲ့သည်။ စစ်ဘက်ရပ်စဲ နှင့် ပြည်တွင်းစစ်မင်း ဖွဲ့စည်းနေခါနီး ဖွဲ့စည်းသည်။ တရုတ်ကင်းလကျသည့် မွေးရပ်ကွက်မင်း နှင့် သုခပျံ့ကို ခံနေရခါနီး ဖွဲ့စည်းသည်။ လူရှုန်းသည့် ဤဝတ်ထု၌ ပြောစဉ် ကြုံတွေ့နေသော တရုတ်ကင်းလကျ ပစ်စည်းမဲ့တို့ နှင့် ဘဝကို တစ်စုံတစ်ရာ ဖွဲ့စည်းထားသည်။

မှေးရပ်မွေ

ခိုကျခိုကျတုန့်ချမ်းသည့် အအေးဒဏ်ကို ရင်ဆိုင်ရင်း မိုဗျာ ၇၀၀ ကြောင်းသည့် ဇာတ်ပို့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပွန့်ခဲ့သည်။ မိမိတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ လာခဲ့သည့် မှာ အနုစု ၂၀ ရပ်တိုင်။

ဆေးရုံကျတို့ ကုန်ခါနီး ခြံစွဲသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မိမိတို့ နီးလာသည့် နံရံအမေ့ တစ်ခုနှင့်လုံး နံရံဖွဲ့စည်းကာ ကောင်းကင်မှ နိဗ္ဗာန်လွှဲရသည်။ အေးမွေသလေသည့် သင်္ဘောခန်းထဲသို့ ဝင်လာ တတ်သည်။ ဝါးယင်းရှုကွားမှ လူသူတိတိဆီတုန့်သော ရှာကလေးမင်းကို တစ်ခါတစ်ရံ မှုငှာ တတ်သည်။ လူရိပ်လူယောင်ဆိုင်၍ လုံးဝမမွေငှာ။ ရှာငယ်မင်း သည့် အံ့မှီငှာသော၊ ဝါကွေသော ကောင်းကင်အောက်တုငှာ ထီးတည်းရိပ်ကွေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကွေညှိ၍ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ထဲတုငှာ ပင်လယ်ငှာ လှမ်းရမလို၊ ဆွေးရမလို တစ်မျိုးကွီး ခံစားရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အနုစု ၂၀ လုံးလုံး စိတ်ထဲတုငှာ စိတ်မူးနေသည့် အိမ်မှ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့ အနုစု ၂၀ လုံးလုံး မွေငှာသောနေသည့် အိမ်သည် ယခု

ကုန္ဒိတဈေးမှငရသည့် အိမ်နံ့လားလားမပြေမတူ။ သို့ရာတွင်ကုန္ဒိတဈေးနဲ့သည့် အိမ်နံ့၊ ခြေမှငွေယူကောင်းပုံ၊ လှပသာယာ ပုံကို ပွန့်ပွားပါဟု ဆိုလေပြီ။ ကုန္ဒိတဈေး ပွန့်ပွားတော့၊ ကုန္ဒိတဈေးတင်ပွားစရာ စကားလုံး မရှိ။ ယခုမူ ကုန္ဒိတဈေးအိမ်သည့် ကုန္ဒိတဈေးတည်တည်တံ့တံ့ကုန္ဒိတဈေးတည်တံ့ထားသည့်အတိုင်း မဟုတ်တော့။

ထိုကွေးသူ အထင်နဲ့သူအမူကုန်သော အဖွဲ့ကိုကွည့်ကာ
ကုန်တချစ်တျကို ကုန်တချေဖွရသည့်။

“ငါ့အိမ်ဟာ နဂိုကတည်းက ဒီလိုပါပဲ။ အရေတုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ။ ခုလည်း ဒီလိုပဲ။ ခုလည်း ငါထင်သလောက် အိမ်ကစိတုညစုည်းစရာ ကောင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပွားနေတာ က ငါ့အိမ် မဟုတ်ဘူး ။ ငါ့စိတ်ကတော့ ဒီတစ်ခုခါကျတော့ပွန်းတဲ့ အခါမှ ငါ့မှ တိမ်သလားမနေတော့ဘူး။ အမွေရုံးနဲ့ပဲ။ ဒါကော့ အိမ်အသုဉ်အပွဉ် ပွားနေတယ်ထင်တာ ”

ဤတစ်ချက်မျှ ကုန်ကြွေးပွန်လာခွင့်မဟုတ် ကုန်ကြွေးအိမ်ကို နှုတ်ချဆကျရန်
လာခဲ့ခွင့်မရှိပါ။ ကုန်ကြွေးတို့ ဆုစေ့၍ အကျနပ်ရသည့် အိမ်ကို
ရောင်းလိုကုန်သဖြင့် နှုတ်ချမကုန်မီ ဝယ်ယူလျက်သို့ လှည့်ပေးရတော့မည်။ ထိုကွေး
ကုန်ကြွေးနှုတ်ချပေးမည့် စာ နေခဲ့သောအိမ်ကို နှုတ်ချစာမူမူမီ နှုတ်ချဆကျရဦးမည်။
ကုန်ကြွေးမိသားစုကို ကုန်ကြွေး အလှူလုပ်ပုန်သည့် မှီသို့ ခေါ်ရဦးမည်။

နာကျောတစ်ဖုန်း အာရုံကျောတစ်ဖုန်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက်
ဆိုကျဆိုကျနို့ကျနို့ကျရောကျ သည်။ အိမ်မှူးပေါ်က ခွာကျသယာဇာနည်လက်ကိုင်သည်။
သကျောယုစမ်း သည်လထေတုလှလှပူရားနာ ကွသည်။ အိမ်က အိမ်မှူးလှပွဲ။
ဤအိမ်ကို ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် သားခင်း မင်း အနာ အခိုက်
အိမ်မှူးသားကွပွဲ။ ထိုကွာဇာ အိမ်မှူးသည် အမွေတစ်ခုလိုလို တိကျဆီတစ်ခုတော့ သည်။
အိမ်မှူးရောကျသည်။ အမေက အိမ်မှူးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ထုကျောသည်။
အသကျောတစ်ဖုန်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အမေနာကျော ပွားလိုကျလာသည်။

အမကေ ကုန္တိတေျကေကို ဗုဌသညာအခါတုဌ ဝမ္မေသာသညာ။ သိုရာတုဌ
စိတုမကေဌးဗုဓုနပေံ ရသညာ။ ဟနုဆေဌနမေုနုးကို ကုန္တိတေျသိလိုကျသညာ။ အမကေ
ကုန္တိတေျကေကို ခရီးပနုးသဗုဌ နားရနု လကုဗကုရညသေကေရနု ပွေသညာ။
အိမုပွေဌးရးကိစစကို တစုနုးမေု မပွေသး။ ကုန္တိတေျကေကို မဗုဌးသးသညာ
ဟနုအာက ခပုလုးမုးမုးမု ကုန္တိတေျကေကို အကံခတုနသညာ။

ခဏကွာတေ့ အိမုကိစစကို စကားပွေရသညာ။ ဓိတုဌ အခနုးငုးပီးကွေဌး၊
အိမုထေဌပရိဘေဂ အခိုတြိလညး ဝယုပီးကွေဌး ကုန္တိတေျကေ အမေကို ပွေပသညာ။
နကေကုထပုစစညး မတြး ဝယုရနုအတုကျ အိမုဟေဌးက ပရိဘေဂမတြးကို
ရေဌးခတြမညုဗုဓုကွေဌးဗုဌလညး အမေ ကို ပွေပသညာ။ အမကေ ဤအတြေျကို
သဘေတူသညာ။ အခိုတြိစညးကို ထုပုပီးပီးကွေဌး၊ ရှုပွေဌးရနု မလုယသညာ
ပရိဘေဂပစစညး တစုကလေကေကိုမူ ရေဌးခတြးကွေဌးဗုဌ အမေ က ပွေပသညာ။
သိုရာတုဌ ကွေဌးခိနညးနညးပါးပါးပးစရာ ကန္တိနသးသညာ။

“အေးလေ တစုရကျတနုသညာ နုဌရကျတနုသညာ တေ့ နားဦးပရိ။ ပီး
ဆုေမိုတြေကိုလညး လိုကျနုတုဆကျဦး။ ပီးတေ့ သုားကွတာပရိ”

“သုားတာပရိ အမေ”

“ဪ ... ယနုတူးတစုယေကျကိုလညး သုားနုတုဆကျပါဦးကယု။
အိမုရေကျတိုဌး မဌးကို တစုမးတညး မးေရှာတယု။ မဌးနဲ တေ့ခတြတယုလို ပွေတာ
ခဏခဏပဲ။ မဌးရေကျမဲ့ ရေကျကိုတေ့ သူပွေထားတာပဲ။ ဘယုအခိန္တ ပရိကျလာမလဲ
မသိဘူး”

အမေစကားကို နားထေဌရဌး ကုန္တိတေျမတြစိထတုဌ အတိတုက
ရပုပံလုာတစုကို ဗုဌယေဌလာသညာ။

ပွာလဲသညာ ကေဌးကဌတုဌ ရှုလေကီးက ထိနုထိနုသာနသညာ။
ပဌလယုသေဌပုက ဖူးနသညာ။ သေဌပုတုဌ ပယဌးရေဌ ဖရဲခဌးမတြးက

တမဋ္ဌိကျေတခေါ်ကွီး ရှိနကွသည။ ။ ဖရဲ ခင်းမင်း အလယျဉ် ၁၁ နှုစု ၁၂ နှုစုသားရယျ လူငယျလင်းတစုယကောျ လညတငျ ငှဘယကျဆဲလတြျ သူခွထေကျကွားတငျ လိမျနသော ဖရဲသီးတစုလုံးကို ကကျဆုတစုခတြင်းဖွငျ ထိုးနသည။ ။

ထိုသူငယျမှာ ယနတူးဖွစသည။ ။ ယနတူးကို ကုန္တတကျေ စတုဒဲသည။ မှာ အနှုစု ၃၀ ကတြှိ။ ထိုစဉ်က ယနတူးသည။ ၁၀ နှုစုကတြှကတြှသာ ရှိဦးမည။ ကုန္တတကျေအဖလညး မဆုံးသး။ ကုန္တတကျေတို တစုတလညး အခုလကျေ စီးပားရး မကပြတညးသး။ ထိုစဉ်က ကုန္တတကျေကလညး မိဘအလိုကျလိုကျ၍ နဲဆိုးဆိုးနသေဖွစသည။ ။

ကုန္တတကျေတို ရိုးရာပူဇကျေကို ဆုမေ်ဉ်သားခင်းမင်း တစုလှညှိ အကုနအကခြ၍ လပုလဒေ ရှိရာ နှုစုပငါး ၃၀ ကွာလတြငျ တစုလှညှိ ကတြှတသည။ ။ ထိုနှုစုမှာ ကုန္တတကျေတို က တာဝနယှ၍ ပူဇကျေကတြှပရမညှနှုစုဖွစသဖွ ကုန္တတကျေတို မိသားစုအတကျ အတတအမတထားသော နှုစုတစုနှုစုဖွစသည။ ။ နှုစုသစုပထမလတငျ ရိုးရာနတုရပမင်းကိုပငျကာ ပူဇကျေမင်း လပုရသည။ ။ ကနတေးပဲပေးသညအပမင်းက အလှနလှသည။ ။ လာ၍ ပူဇကျေသူတေ မင်း တတသည။ ။ ထိုကွေးငျ ကနတေးပဲအပတေကို အပတြကျအရှမရှိအေးငျ အစေးငျထားရတတသည။ ။

ကုန္တတကျေတို အိမျတငျ ပတြတြာရင်းငှားတစုယကောျတညးသာ ရှိသည။ ။ (ကုန္တတကျေတို နယျ တငျ စာရင်းငှားသုံးမိတြှိသည။ ။ နှုစုလုံးပကျလပုသူကို ဒိန္နိပညှစာရင်းငှား၊ နလယှိုင်းတငျ သာ လပုသူကို ဒိန္နိပိုင်းစာရင်းငှားနှုငျ ကိုယှလယှကိုယှလပုဦး နှုစုသစုကူးပူဇကျေမင်း တငျ သာ လာလပု သူမင်းကို ပတြတြာရင်းငှားဟု ခေါ်ကွသည။ ။) ထိုကွေးငျ ရိုးရာပူဇကျေတို လူတစုယကောျတညး ဖွငျ မလုံလကျ။ ဤတငျ စာရင်းငှား ကနတေးပဲအပမင်း စေးရှကျေထိန်းသိမ်းရန သူသား ယနတူးကို ပိုလိုကျမညဟု အဖေကို ပွေးသည။ ။

အဖေက သဘာတူသညအခါတငျ ကုန္တတကျေ ဝမ်းသာလိုကျသညှဖွစင်း။ ယနတူး အကွေးငျကို ကုန္တတကျေ မကွာခဏ ကွားဖူးသည။ ။ ကုန္တတကျေနှုငျ

သကျတူရယူတူလကောရိသည။ ကုန္တိတဗျေကို ဝါထပုသညနုဉ္စတုဌာမုဒေသည။ သူဇာတာဒုဌတုဌာဓာတုကိစ္စိးငါးပါးအနကျပထဝီဓာတုတစုပါးလိုနသညကို တုဒေရသဖုဌ သူအဖက သူကို ယနုတုး (ပထဝီဓာတု) ဟ မု ညသည။ ယနုတုး သည ညတုကုဌးထင်သောတုဌာ အလှနုတဗျေသည။ ငုကျမုဌး မကွာခဏ မိတတုသည။ ထိုကွာသောယနုတုးကို ခေါ်မညဆိုသညအခါတုဌ ကုန္တိတဗျေပဌာသည။

ကုန္တိတဗျေသည အတာကုးသညအခါကိုသာ စောသုနသည။ အတာကုးလဌာ ယနုတုးလာ မညမဟတုလော။ နုဉ္စတုနုဉ္စ အမက ယနုတုး လာစွီဟ ပွာသညအခါတုဌ ကုန္တိတဗျေသည ဝမုးသာအားရပွေးလာခဲ့သည။ ယနုတုးသည မီးဖိုထဲတုဌ ရပုလဂြာရိသည။ သူမဂြာနုဉ္စက ဝိဌးစွီ နီမုနုးသည။ ခေါ်မုပေါ်တုဌ ဦးထုပုပဌာကလေးတစုလုံးကို ဆောဌးထားသည။ သူရဌာတုပေါ်တုဌ ဌာယကျကလေး ဆိုထားသည ကိုကညလဌာ သူအဖက သူကို အလိုလိုကျဟနုတုသည။ ယနုတုးတစုယကော ကုန္တိမာအောဌ အဆောဌသဘော ဆိုပေးခွဌးဖုဌသည။ ယနုတုးက အရုကျ အကောကုကိစ္စိးသည။ ကုန္တိတဗျေတစုယကောကိုသာလဌာ ရဲရဲတဌးတဌး ဆကျဆံတတုသည။ ကုန္တိတဗျေတို ခဌး ကုန္တိရသညအခါဌ ယနုတုးနုဉ္စကုန္တိတဗျေ စကားလကျဆံကဂြာသည။ သို့ဖုဌ ခဌာခဌး မိတုဆုဖုဌသုးကသည။

ထိုစဉာ ကုန္တိတဗျေတို နုဉ္စယကော ပွာခဲ့ကသည စကားမုဌးကို ကုန္တိတဗျေမမုတုမိတဌ။ သိုရာတုဌ ထိုစဉာ ယနုတုးပဌာနသည။ မွီရောကသဖုဌ မမုဌးသည မုဌးကို မုဌာသည ဟ ကုန္တိတဗျေ မုတုမိတဌသည။

နကောတစုနုတုဌ ကုန္တိတဗျေက သူကို ငုကျထင်သောခိုဌးသည။

“ဟာ ၊ မရူးဗဉ္စ ယနုတုးက ပွာသည။ “ညဉ္စီးဝိဌးမုဉ္စ နုဉ္စးခါးကိစ္စိးကမ္ဉ္စ ငုကျထင်သောလို လှယုတာ။ ကုဉ္စတို တောမုဉ္စ ဆိုရဌာနုဉ္စးခါးကိစ္စိး ကဉ္စီးလို နုဉ္စးတုဌ ဖုးနတဌ နုဉ္စးတုဌကိုရုဌး၊ မွကိစ္စိးပွာသောဌာပေါမုဉ္စ ခွဌးကွားကိစ္စိးကို တုတုနု ထင်သောထား၊ တောဌးအောကုကို စပါးစတုဌ ပကျ ငုကျတုဌလော အစာကောကုတဌ ဘေးကနဌီး ကိစ္စိးကလေးနု တုတုကို ဆိုခဌာကျရော။ ဘာပွာကောဌးမလဲ

ငှာကျတငှာကျတ။ ခါလညး ရတယျ။ တကောကျလညး ရတယျ။ ဒိုသိမ်းလညး ရတယျ။ ငှာကျတကျလညး ရတယျ”

ယနတူးပွာသပွငှာန့းခါးကွီးကမြညးရကျကို ကုန္တတကျ မဋ္ဌိကျရသည။

“တကယျကတော့ ဒုအဒိန္နက သိပုဏ္ဏိး ငှာကျထောငှာလို မကောငှာဘူးဗပြ သိပုအေးတယျ” ယနတူးက တစုခါက ပွာဖူးသည။ “နကောငှာကျတို တကောကိုလိုကျခဲ၊ နလယျကငှာငှာပငှာလယျ ကမ္မစပုထကုဏ္ဏိး ခရကောကျ။ ခရကလညး စံလို ပဲ။ အစိမ်းရိုတယျ အနီရိုတယျ စီးတော့ ဝငှာကစုပျလညး ပေါတယျ။ ဂုံးခုံကလေးတကောလညး အမဋ္ဌိးကွီးပဲ။ ညနကောငှာတော့ အဖေနေ ကုဋ္ဌိဖရဲခင်းထဲ သွားမယျ။ ခငှာဗဋ္ဌိးလညး လိုကျခဲပရဲဗပြ”

“ဖရဲသီးသူခိုး သွားစောငှာတာလား”

“ဟငှာအငှာ။ ကုဋ္ဌိတို ဆီမှာ ဖရဲသီးကို လူမခိုးပါဘူး။ လမ်းသွားလို ရငှာတရငှာ တုရောဖရဲ ခင်းထဲဝငှာဏ္ဏိး ဖရဲသီးဆုတုစားတာပဲ။ ဝိငှာရငှာကလညး ဘာမှာ မပွာဘူး။ သိပုပေါတာပဲ။ ဖရဲခင်း သွားတာက ဖွကောငှာတို၊ ရှေ့တို၊ ယနတို သွားစောငှာတာ။ ညလသာသာ ဖရဲခင်းထဲက ဝါးသံကွား ပို့ဆိုရငှာဖွကောငှာတုရငှာသာ အကောကျမငှာ။ ကောကျဆုကလေးကိုငှာဏ္ဏိး တိတုတိတုကလေးကပျသွား”

ဖွကောငှာဆိုသည။ ကို ထိုအဒိန္နတုငှာ ကုန္တတကျ ဘာမှာမသိသေး။ ယခုထိလညး ကောငှာကောငှာ မသိသေး။ သိုရာတုငှာ ခုေးပေါကျစကလေးလို သတ်တဝါမိုဋ္ဌိစုမည။ ကိုကျတတုလိမ္မမညဟု ကုန္တတကျထငှာသည။

“အဲဒီ ဖွကောငှာက မကိုကျဘူးလား”

“လကျထဲမှာ ကောကျဆုပါသားပဲ။ ဘာကောကျစရာ ရှိသလဲ။ အနားရောကျသွားရငှာ ကောကျဆဲနဲ လှမ်းရိုကျရုံပဲ။ ဖွကောငှာက သိပုပါးတယျ။ လူနားရောကျရငှာ ဖွဆူးတကောခဏ္ဏိး လုံးလုံးကွီးဖွစုအောငှာ လုပျထားတယျ။ လူခွထောကျကွားထဲ အတငှာ တိုးဝငှာလာတာပဲ။ ဖမ်းဖို့ လညး မလှယျဘူး။ လုံးထားရငှာ အမှေးတကော သိပုခငှာတာပဲ”

လကော၌ ဤလိုအရာမရှိဘဲ ရှိလိမ့်မည်ဟု ကုသိုလ်ကျေတရားမရှိ မသိဖူးဘဲ။

ပဌလယျာဓိပုတ္တရာ သကျတံရောဂုလို ရောဂုလက္ခဏာသညာ ခရံမင်း ၊ လသာသညာဥမင်း တုဌကောဌာဌာတုသော ဖရဲခင်းမင်း စသည့်တို့ ကိုလည်း ကုသိုလ်ကျေတရားမရှိ မပွင့်လှမ်း။ ကုသိုလ်ကျေ သိသည့် မှာ ကုသိုလ်များ ဆိုရာတုရောဂုသညာ ဖရဲခင်းမင်း သာ ဖြစ်သည်။

“ကုသိုလ် ပဌလယျာဓိပုတ္တရာ ငါးပုံဖြင့်လည်း ရှိတယ်။ ခွေးနွယ်ခွေးနွယ် ။
ဖားမင်း လိုပဲ သိပ္ပံနု နိဌတာပဲ။ ဒီရောဂုကိုဆိုရင် ငါးပုံဖြင့် အမင်းကွီးပါလာတတ်တယ်။”

ယနုတူး၏ ဦးနုတူးကျသည့် ဤလို အထူးအဆန်း ဗဟု သုတတင်
သိမ္မိးထားရာ ဘာသာတို့က ဖြစ်သည်။ ဤလို ဗဟု သုတမရှိကို ကုသိုလ်ကျေတို့
အသိဌာအသိဌာတု မရနိုင်။ ကုသိုလ်ကျေအသိဌာ အသိဌာက ဤအကွေဌာမင်းကို နားမလည်။
ယနုတူးက အပွေဌာဌာသော ပဌလယျာဓိပုတ္တရာ ကွီးပွင့် လာသုဌာဌာ၊ ကုသိုလ်ကျေတို့ က
အိဌာတို့ဌာ၏ အထက်က ကောဌာကဌာလောကျကိုသာ ပွင့်လှမ်းက သူမင်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတုယနုတူးနုဌာကွာကွာမနေလိုကျရ။ အတာကွီးဌာသညာနုဌာကွာတု
ယနုတူး တောသို့ ပွင့်ရတော့သည်။ ထိုသောအခါ ကုသိုလ်ကျေသညာ။ ယနုတူးလည်း
မပြုရသညာပုဌာပုဌာဌာ မီးဖိုထဲက မထွက်တော့။ သူအဖေသားခေါ်မု ဖီးဖိုထဲတု
ကုဌာနုဌာမု ထွက်လာသည်။ နောဌာတုယနုတူးက ကုသိုလ်ကျေဖို ခရံတရားအိဌာနုဌာ
ငုဌာကောဌာလုလု ကလေးမင်းကို ပေးလိုကျသည်။ ကုသိုလ်ကျေကလည်း သူထံ
တရားကုဌာဌာကုဌာလု ကောဌာပေးဖူးသည်။ သို့ရာတုလူကိုယုဌာကွာ နောဌာထု
မတုကွေတော့။

ယခု ယနုတူးအကွေဌာကို အမေထံမု ကွားရသညာအခါ၌ ငယုငယုက
အကွေဌာမင်း သညာလုဌာဌာလုလု လောကသညာ။ ငယုငယုက
ကုသိုလ်ကျေတို့ နေခဲ့သော အိဌာသုဌာကို လည်း ကုသိုလ်ကျေ သတိရသည်။

“ဟုတ်လား အမေ။ ခု ယနုတူးကော ဘယုနုဌာလု”

ကုသိုလ်ကျေက အမေကိုမေးသည်။

“ခမဉ်မဉ်း ကပြုတညးပါတယုကယု” အမကေပွာၤၤ ပွတဌ်မ့ အပွဌ်သို
လုဌ်မ့ကညးနဉ်း သညး။ “ဟော အမတေ့ အိမုထာၤပုၤစံးညးတေ့ကို ဝယုဖို ဆိုဝီး
လူတေ့လာကွဉ်န့ၤ။ တကယုလညး ဝယုကတာ မဟုတုဘူး။ လစုရဌ် လစုသလို
ဆိုသုးကွတာ။ အမေ သုးကွညးလိုကျဉ်းမယု”

အမကေ အိမုပုဌ်သို ထုကျသုးသညး။ အိမုပုဌ်မ့ မိနုးမသံမဉ်းကို ကုၤကြိတဉ်
ကွားနဉ်းရသညး။ ကုၤကြိတဉ်က ကုၤကြိတဉ်တူ ဟုနုအာကို ခါၤၤၤ သူနုဌ်ကွားပွာသညး။
စာရဉ်းတတုၤလော။ အိမုပုဌ်မ့ရမညးဆိုၤၤ ဝမုးသာသလော။

“ကုၤကြိတဉ်တေ့ က မီးရထားကွီးနဲ သုးမ့ၤ လား”

“ဒါပၤရဲကု”

“ဝီးတေ့ လုနဲ သုးရဉ်းမ့ၤ လား”

“ဒါပၤရဲ။ ပထမ လုနဲ ဟိုဘကျကမုးကို ကူးရမယု”

“အလိုတဉ်း။ မုတုဆိတုရုညးကွီးတုနဲ ပါလား”

စူးရုသညး အသံတဉ်သံကို ကုၤကြိတဉ်ရတုတရကျ ကွားလိုကျရသညး။
မိနုးမကွီးတဉ်သဉ်ကျ ခါးထာၤကုၤရပုနဉ်း သညးကို တုနဉ်းရသညး။ သူမဉ်းရီးကွီးမဉ်းက
ကွံခိုဌ်ကဉ်ကဉ်သညး။ နုတုဉ်မုးမဉ်း က ပါးသညး။ ကုၤနုပါသဉ်တဉ်ထဲက
ကုၤနုပါတဉ်ခဉ်းလို ခွထာၤကုၤကို ခဉ်းကဉ်းရပုထားသဉ်သု ဘဉ်ကဉ်းကွာၤကွာၤကို
တုနဉ်းရသညး။

ကုၤကြိတဉ်က ဘာပုနုပုဉ်ကဉ်မ့နုးမသိ။

“ငါ့ကို မ့တုမိရဲ လား။ နုဌ် ငယုငယုကုနုးက ငါထီနုးလာခဲရတာ ပဲ”

ကုၤကြိတဉ်က ကွာၤကွာၤနဉ်းသညး။ ထိုစဉ်အမရေၤကုၤလာကာ

“ငါ့သားက အိမုပုနုမရေၤကုၤတာ ကွာၤပီမဟုတုလားအေ။ ညညးကို
ဘယုမ့တုမိပါတေ့ မလဲ” အမကေ ကုၤကြိတဉ်ကဉ်သို လုညးပွာသညး။

“ဟဲ့ လူလင်း။ မငှား သူ့ကို မမ့တုမိဘူးလား။ မဂြိုဟ်ရောင်ထိုးအိမ်က မရနုလင်း။

တို့ ဟူးရောင်တဲ တဲ့ မရနု”

ကျွန်တော့်မေ့တုမိပို့။ ကျွန်တော့်ငယ်ငယ်တုနားက လမ်းထိပ်တုငယ်တို့

ဟူးရောင်သည့် မရနု ဆိုသည့် မိန်းမတစ်ယောက်က ရှိသည့်။ သူ့ကို တို့ ဟူး မရနုဟု
ခေါ်ကွသည့်။ ထိုစဉ်က မရနုက မဂြိုဟ်ကို မှုနုနုအောင် သ ထားသည့်။ ထိုအခါ၌
သူကမေးရိုးမငြိး သည့် ယခုလကော့မကား။ နှုတ်တုမေးမငြိး သည့် လည်း ယခုလကော့မပါးဟု
ထင်ရသည့်။ ကျွန်တော့်ငယ်စဉ်က မွငရသော မရနု၏ ပုံမဟုတ်တုခါလုံးလုံး တို့
ဟူးဆိုငှနုသော မရနု၏ ပုံဖွဲ့၍ ယခုကုန်ပါတတုငှာလို့ ခွေငှတုငှာကို ကား၍
ရပုနုသည့်ကို မွငရသည့်အခါ။ ကျွန်တော့်ရတုတရက မမ့တုမိ။ ထိုစဉ်က မရနုက
ရပုကလင်းကလည်း သနရပ်ပရိသည့်။ မှုနုနုအောင် ခွယုသထားသည့်။ ထိုကွငှာ
သူတို့ တို့ ဟူးဆိုငှတုငယ်လူစည့်တတုသည့်။ သိုရာတုငယ်ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်မဟုတ် “ခဲတိတု”
မငြိသာဖွဲ့၍ သူ့ကို စိတုငယ်စားရမုနုမသိသင်း။ သိုဖွဲ့ငှာ ကျွန်တော့် သူ့ကို
လုံးလုံးသတိမရတော့။ ယခု မရနုက ခွေငှတုငှာခွဲ၍ ရပုရင်း ကျွန်တော့်ကို
အထငှာသင်းသည့် အကွည့်မိုးဖွဲ့ငှာ ကွည့်နုသည့်။ သူကွည့်ပုံက နပိုလီယနု အကွငှာကို
မကွားဖူးသော ပွငှသတုတစ်ယောက် သိုမဟုတ် ဂငြိဝါရငှာတုနုနုမည့်ကို မကွားဖူး သော
အမေရိကနုတစ်ယောက်ကို ကွည့်ပုံမိုးဖွဲ့ငှာသည့်။

သူက ကျွန်တော့်ကို ခပုလှောင်ငှာလှောင်ဖွဲ့ကွည့်ရင်း

“ဘာလဲ။ နငှာငှာကို မမ့တုမိတော့ဘူး မဟုတ်လား။ မွီရကော့လို့

သုင်းကွီးမုင်းကွီးဖွဲ့ဖွဲ့ တို့လိုတော့သူတော့ကို မသိတော့ဘူးပေါ့”

“မဟုတ်ပါဘူးဗြ”

ကျွန်တော့်က အထတုထတုအငှာငှာပွငှာရင်း ထိုငှာမဟုတ် သည့်။

“နငှာတို့ ပွငှာငှာတော့ အကွငှာအကွလင်းဘာလင်း တောငှာရအောင်

လာတာဟဲ့။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂလင်း ဘာလင်းပေါ့ဟယု။ နငှာတို့ မွီကငြာတော့ ဒါမိုးငြာ

သုံးလည်း သုံးမဟုတ်တော့ပါဘူး။ စွီးတော့ သယုရပိုးရတာ လည်း တာဝန်ကွီးပါဘိသနဲ့ ။
နဂါးတို့လို သူငှားတော့မက ဒါမျိုးတော့ မသုံးပါဘူး။ တို့ ဆင်းရဲသားတော့သာ ”

“သူငှားမဟုတ်တော့ပါဘူးဗျာ။ ခုပစ်စည်းတော့ ပွန်ရောငှားစွီးမဟုတ် အသစ်ယုရပိုးမဟုတ်
ပါ”

“ဘာလဲ၊ နဂါးက ဝေလညှာကောသုတေသနလုပ်ပြီးမလို လား။ ဘာယုက လာစွီး
သူငှားမဟုတ်ရမဟုတ်လဲ။ မယားက သုံးယောကျာ်း။ အပွင့်ထုတ်ကျရင် လူရဲ့စွယ်ကောသုတေသနမေးတဲ့
ဝေလနဲ့ ။ ဒါ သူငှားမဟုတ်တော့ ဘာလဲ။ မရဘဲခွဲယောကျာ်း ဆောင့်မနပ်ပါနဲ့ ”

ကျွန်တော့်ဘာမဟုတ် မပွန်ခွဲယောကျာ်းတော့။ တစ်ခါတည်း ပါးစပ်ပိတ်တည်းသလား။

“ပိုကျဆံရတာပဲ လူမင်း သိပျက်ငှားစားနဲ့တော့ပဲ။ ကပွန်စားနဲ့ လာစွီးဆိုရင်
ပိုကျဆံလည်း သိပျက် တော့တော့ပဲ”

မရနုက ပွန်သလား။ မရနုသလား သလား တစ်ခါတည်း သာပွန်ကော
လည်းထုတ်တည်းသလား။ ပွန် အလည်းထုတ်တည်း အမေသုံးသလား လကျအိတ်တည်း
ဆောင့်နဲ့ကောသုတေသန သူအိတ်ထဲသို့ ထည့်တည်းသလား။

ထိုရက်မင်း တွင် ဆင်းရဲမင်း ရောကျလာကာ နှုတ်ဆက်ကွသဖွင့်
ညှော်စကားပွန်နဲ့ရ သလား နှုတ် အိတ်ကုန်နဲ့သလား။ ညှော်သလား
ပါးသလားအိတ်ကလေးတည်း ထုတ်ပိုးစရာမင်းကို ထုတ်ပိုး သိမ်းဆည်းရသလား။ သို့မဟုတ်
သုံးလေးရက်အိတ်ကုန်တည်းသလား။

တစ်ညနဲ့တည်း မင်းမင်းဖွင့် ကျွန်တော့်လကျမဟုတ်ညှော်ကွမ်း ထိုင်သောကျနစေ့
အိတ်မပါကပွန် ခွေသံကွားရသဖွင့် ကျွန်တော့်လည်းကွည့်လိုကျသလား။ ရတုတရကော
ကျွန်တော့်လည်းကွသလား။ ထိုနောက် ရတုနဲ့ထကာ သူကို ဆီးကွိသလား။

ညှော်သလား က တော့သူမဟုတ် ယနုတူးဖွင့်သလား။ သူကို ယနုတူးမဟုတ်
ခွေခွေသိလိုကျ သောလည်း ကျွန်တော့်မင်းတည်းတည်းတရားရင်း မွန်နဲ့သလား ယနုတူး

မဟုတ်တော့။ သူခန့်စာကိုယူသည့် ယခင်ကထက် နှစ်ဆမမြင့် ကြီးနေသည့်။ သူမပြောတာ
ပိုင်းပိုင်းသည့် ယခင်က နိမ့်နိမ့်နေသည့်။ ယခု ဖြောင့်တော့ဝါထိန်ကာ ပါးရတော့ တုန့်နေပွီ။
ပင်လယ်ကမ်းစပ် လတော်ကျထဲတုန့် နေကုန်နေခန်း လုပ်ရသော လယ်သမားမင်း
ထုံးစံအတိုင်း သူမပြောလုံးမင်းက သူ့အဖေမပြောလုံးမင်း လို မပြောကုန်တော့ ချစ်မိမိ
ဖွယ်နေကွသည့်။ သူ့ခေါင်းတုန့် ဦးထုပ် ချပုတ်တုတ်တုတ်လုံးကို ဆောင်းသည့်။ ချပုတ်ပါး
ဝှမ်းကပျံအင်္ဂါပြာစုထည့်တည့်ကို ဝတ်ထားသဖွင့် ခိုကုန်ကုန်လွှာပြာစုသည့်။ သူ့လက်ထဲ
တုန့် အထုပ်တုတ်ထုပ် နှင့် ဆေးတံတုတ်ဖြာင်းကို ကိုင်ထားသည့်။ သူ့လက်မင်း သည့် လည်း
ငယ်ငယ်က ကျွန်တော့် မွေးခွဲဖူးသည့် နီနီရီရီ ဖောင်းဖောင်းကစုကစု လက်ကလေးမင်း
မဟုတ်တော့။ ကိုင်းပင်တုတ်ပင်က အခေါက်လို ကွမ်းရုံကဲ့အပျံနေပွီ။

ဝမ်းသာလှနဲ့ သဖွင့် ကျွန်တော့် ဘာပွားရမ္မာနဲ့မသိ။ “ဟေ - ယနုတူး” ဟု သာ
အချေန်ချ တော့သည့်။

ငယ်ငယ်က ရှေးဟောင်းနဲ့ ရှေးဟောင်းဖွယ်တို့ကို ပုတီးစင်သုန့်ခွဲကြိုက်သလို
ကျွန်တော့် ပွားခွဲသည့်။ တောကွက်ထဲခွဲသည့်အကွင်း၊ ငါးပုံမြင်း အကွင်း၊
ခရံခွဲမင်း၊ ဖွတ်ခွဲမင်း၊ အကွင်း စသည့် တို့ ကို ကျွန်တော့် မင်းခွဲသည့်။ သိုရာတုတ်
အာစေးထည့်ထားသလို ကျွန်တော့် ပါးစပ်က စကားတုတ်လုံးမင်း မထုတ်။

ယနုတူးက တုတ်တုတ်ကြီး ရပျံနေသည့်။ ဝမ်းသာခွင်း၊ ဝမ်းနည်းခွင်း စသည့်
ဝေဒနာမင်း သည့် သူမပြောတာတုတ် အထင်းသား ပေါ်နေကွသည့်။ သူ့နုတ်တုတ်မင်းက
တရုတ် လှပပျံနေကွသည့်။ သိုရာတုတ် အသံထုတ်မလာ။ အတန်ကွာမ
လှိုက်လှိုက်လေးစားစွာဖွင့် -

“ဆရာ” ဟု ခေါ်သည့်။

ကျွန်တော့်တုတ်ကိုယူလုံး တုတ်သားသည့်။ သူ့နုတ်ကျွန်တော့်ကွားတုတ်
ကွက်စရာ ထူထဲသည့် တံတိုင်းကြီး ခွားနေကွပွီ။ ကျွန်တော့် ဘာမင်း ပွန့်ပွန့်ခွဲသေး။

ယနုတူးက နာကျသို လှည့်ကာ

“ဟဲ့ - ငရဲနဲ့ ဆရာကို ကန့်တော့” ဟု ဆိုကာ သူနာကျော့တုငှာ ပုန်းနေသည့် သူငယ်ကလေး တစ်ယောက်ကို ရှေ့သို့ တန်းလိုက်သည်။ လှနဲ့သည့် အနုစု ၂၀ ခန့်က ယနုတူး၏ ရုပ်မျိုးဖြင့် သိုရာတုငှာ ယနုတူးထဲ ကျပ်နှာသည်။ အသားဖွသည့်။ သူလည်ပင်းတုငှာ ငှာယကျော့ကလေးတော့ မပါ။

“ဒါ ကုန်တော့ အငယ်ဆုံးကလေး ဆရာ” ယနုတူးက ပွားသည်။
“လူထဲ သူထဲ တစ်ခုမျိုး မရောကျူးတော့ ကွေးကုန်တော့ယျ”

အမက ဟနုအာနုငှာအတူ အိမ်ပေါ်ပေါ် ဆင်းလာသည်။ ကုန်တော့တို့ စကားပွားနေသံကို ကွားဟနုတူသည်။

“အရီးပေးလိုက်တဲ့ စာ ရတယျာဗျဉ် ယနုတူးက ပွားသည်။” “ဆရာ ပွန်လာမယျဆိုတော့ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျဉ်”

“အမလေး နုငှာ အစုကိုလေးကို ဒီလကော့ ရှိသမေနစမ်းပါနဲ့။ နုငှာတို့ ကစားဖက်ပဲ” အမက ရှေ့သွားစွာ ပွားသည်။ “ငယ်ငယ်တုန်းကလို အစုကိုလေးလို ပဲ ခေါ်ပါရဲ့”

“ဟာ အရီးကလည်း ဗြဲ ရှိငှာကန့်မော့ ပေါ့။ ဟိုတုန်းက ကလေးဆိုတော့ နားမလည်လို့ ခေါ်တာ”

စကားပွားရင်း ယနုတူးက သူသားငယ်ကိုခေါ်ကာ ကုန်တော့ကို ကန့်တော့ခိုင်းသည်။ သိုရာတုငှာ သူငယ်က ရှေ့ကျသဖွင့် သူအဖေနာကျော့တုငှာ တုယကပုန်းသည်။

“ဪ ... ငရဲနဲ့ လား”

အမကမေးသည်။ “တို့ က လူစိမ်းတော့ဆိုတော့ ရှေ့ကန့်ဟနုတူပါရဲ့။ ဟနုအာရေ သား သူနဲ့ ကစားခွင့်ကွ”

ဟနုအာက ယနုတူးနာကျော့တုငှာ ရပုန်းသည့် ငရဲနဲ့ကို သားခေါ်သည်။

ထိုအခါကမြို့ ငရုနုရုရောရောရုရု ပါသွားသည့်။ အမက ယနုတူးကို ကုလားထိုင်တုငျ အထိုင်ခိုင်းသည့်။ သိုရာတုငျ ယနုတူးက ရတုတရကျမထိုင်၊ အတနုကွာ တုနစွီးမ့ မဝံမရဲဖွငျ ထိုင်သည့်။ ထိုနကေကျ အရီးရုညှု ဆေးတံကွီးကို နံရံတုငျ လှုမူးထင်ကျကာ၊ လကျထံက အထုပုကို လှုမူးပေးသည့်။

“ဆင်ငှေ့တုငှေ့ကွီးဆိုတော့ လကျဆင်ငှေ့ပေးစရာ ဘာမ့ ကင်ငှေ့ကင်ငှေ့ မှနုမှနု မရိဘူး။ ရိဘဲ ပဲဆံကလေးပဲ ယူခဲ့ရတယျ”

ကျန္တတုကျက သူစီးပွားရေး အခွေအနုကို မေးသည့်တုငျ ယနုတူးက ခေါင်းယမူးကာ-

“မကင်ငှေ့ပါဘူး အစုကိုလေးရာ။ အိမုရိလူကနု အလုပုလုပုတာပဲ။ ငရုနုထကျ အငယုကင်ငှေ့တင်ငှေ့ ဝငျလုပုတာပဲ။ ဒါပမဲ မစားလကေပါဘူး။ စွီးတော့ အေးအေးခင်းခင်း လညှု မရိပါဘူး။ ဟိုလူကလာ ဆကျကွေးတင်ငှေ့၊ ဒီလူကလာ ဆကျကွေးတင်ငှေ့နဲ့ တင်ငှေ့သမ္ဘြ ပေးနရတာ ပဲ။ တစုယကေလာ ဥပဒေတစုမိတြိ နကေတစုယကေ တစုမိတြိ ။ စပါးကလညှု သိပုမကင်ငှေ့ဘူး။ အထုကျသိပုနညှုတယျ။ အထုကျကင်ငှေ့ပုနုတော့လညှု သွားရင်ငှေ့ရငျ ဟိုအခနုပေးရ ဒီအခနုပေးရနဲ့ လကျထံ ဘာမ့ မကန္တပါဘူး။ မရင်ငှေ့ပုနုရငျလညှု ကိုယုမ့ှာ စားစရာ မရိ”

ယနုတူးက ခေါင်းကို ယမူးဖွဲယမူးနသည့်။ ပါးရမေတြိ တနုနစွီးဖွဲစုသကျေလညှု သူမတြိနုှာ ပရိက အကွေအခင်းမတြိ သည့်လှုပုရုှားခွင်းမရိ၊ ကတြိကျရုပုတစုခလို ခံစားတြိကျငှေ့နသည့်။ ယနုတူး၏ ဘဝသည့် ခါးသီးနာကွညှုဖုယု ကင်ငှေ့သည့် မ့ှာ ဘာမတြိအငှေ့ထုကျစရာ မလို။ သိုရာ တုငျ ယနုတူးသည့် သူနာကွညှုမ့ှာကို မဖေ့ပွတတျ။ ခဏအကွာတုငျ ယနုတူးသည့် အရီးရုညှု ဆေးတံကွီးကို တိတုဆိတုစာ ဖာနသည့်။

အမက သူနုှငျ စကားပွကေညှုသည့်အခါတုငျ သူ၌ အိမုအလုပုတုေ ကန္တရစုခွေကင်ငှေ့၊ နကေတစုနုတုငျ ရာသို ပုနုရမညှုဖွဲစုကင်ငှေ့ဖွငျ သိရသည့်။ သူတို့ သားအဖ နံနကျစာ မစားရ သေးသဖွငျ ထမင်းကွမူးကွေ့စားရနု မီးဖိုတြိငျသို အမက

လှုံ့ကျလိုကျသည့်။

သူတို့ကျသားသည့်အခါ၌ အမေနေ့၌ကျကြွတော့သည့်ယနုတူး၏ ဆင်းရဲမဲ့တလေ့သောအဖွဲ့ကို ကွည့်၍ ခေါင်းယမ်းမိကွသည့်။ သားသမီးမင်း ခွင်း၊ သရောခိုင်းခွင်း၊ အနုအတုတုကီးလင်း ခွင်း၊ ဓားပွဲမင်း သရောကကြီးခွင်း၊ အရာရရှိမင်း နံ့၌ မွေရေ၌မင်း မင်းမူခွင်း စသည့် အရာအားလုံး သည့်ယနုတူး၏ အဆီအသားတို့ကို ဖွဲ့ညှံ့စုပါးမိပြုစုခဲ့ပုံ။ ယနုတူး၏ ဘဝသည့်ကပြုစုထား သည့် အလောင့်ကရောအခွေကျလို ခန်းခွေကျနေပုံ။ ကြွတော့တို့ သယံသားနိဌသည့် ပစ်စည်း မင်းကို ယနုတူးအား ပေးပစုခဲ့မည့်ဟု အမေက ဆိုသည့်။ သူ့ကိုကျရာကို သူ ရှင်းယူပစေတော့။

ထိုညနေတုယနုတူးသည့် သူလိုခဏသည့်ပစ်စည်းမင်းကို ရှင်းသည့်။ စားပွဲရုံညှံ့နံ့စုလုံး၊ ကုလားထိုင်လင်းလုံး၊ ဖယောင့်တိုငုတငု၊ ဖယောင့်တိုငုမင်း နံ့၌ ခြံခွငုတစုလကျတို့ ဖွဲ့စုသည့်။ မီးဖိုထဲက ပွားမင်းကိုလည်း သူယူမည့်ဟု ဆိုသည့်။ (ကြွတော့တို့ အရပုတုငုကကျောရိုးကို မီးဆိုကျ သည့်။ ကကျောရိုးပွားက သဲမွေတုငု မွေဩဇာလုပ်၍ ကရောသည့်။) ကြွတော့တို့ ပွားသား သည့်အခါတုငု ထိုပစ်စည်းမင်းကို လှုံ့ဖွေလွှာတငုမည့်ဟု ယနုတူးက ပွားသည့်။

ထိုညတုငုကြွတော့တို့ နံ့စုယောကျေရှင်းဟောင့်စကား ပွားကွသည့်။ သို့ရာတုငုလင်းလင်း နကျနကျမဟုတု။ နကျောတစုနှင့် မနကျတုငုယနုတူးတို့ သားအဖ ပွားသားကွသည့်။

နကျောကိုးရကျအကွာတုငုကြွတော့တို့ လည်း ပွားရနုပွားကွသည့်။ ပွားမည့်နှင့် မနကျတုငုယနုတူး နကျောတစုခေါ်ကျ ပေါ်ကျလာပွားသည့်။ ထိုအကွဲမျှတုငုမူ သူသား ငရုနုမပါလာ တော့။ သူလှုံ့ကို စောင့်ရနု ငါးနံ့စုသမီးကလင်းကို ခေါ်လာခဲ့သည့်။ ။ ဤနှင့်က ကြွတော့တို့ ကလည်း အလုပ်မင်း နကွသဖွေ စကားပွားခိုနှိမရ။ ဧည့်သည့် တကေလည်း ပွားနှင့်သည့်။ အချိန် နံ့တုဆကျရနု လာကွခွင်းဖွဲ့စုသည့်။ အချိန် ပစ်စည်းယူရနု လာကွခွင်းဖွဲ့စုသည့်။ အချိန်လည်း ထိုနံ့စုခလုံးအတုကျ

လာကွဒုဌေးဖွယ်သည။ ။ မချောတချောပေါသို ကုန္တိတချောတို ရောကျခိန္တိတုသု ညန စောဌေးနဌီ။
အိမျတုသုရိုသမဌ ပစစညးအစတုအပတု အကီးအသး၊ အကောဌေးအဆိုး ဟူသမဌကို
ရုဌေးလဌေးပီးပီး။

မွစကမ္းတစုပကျတစုတြရို စိတးညိသတေ တေငုတနးကီးမဂြး သညျ
ဆညျးဆတဂုငုမ္းနုပာရိဝလေတြရိုကွသညျ။ ကုန္တတေကုန္တဂုငုဟနုအက
မေျတေျဦးခနး ပွတငုပလိကျဝမ္း ကိုယျတစုပငုထုကျကာ ရေးရေးမ္းနုမ္းနုမ္းငုရသတေ
ရုခငုကို ငေးကွညျလိုကျလာကွသညျ။

“ကျွန်တော့်တို့ ဘယျာတော့ ပွန်လာမာ လဲဟာဌဦးလး”

ဟုန့်အာ က ရတုတရကျ မေးလိုကျသည့်။

“ဘယျာတော့ပွန်လာမလဲ ဟုတ်လား။ ပွေးဌေးဦးဆိုမှ တော့ ဘာလို့ ပွန်လာဦးမလဲက”

“ငရဲနုက သူတို့ ရှာကို လာဦးလို့ ခေါ်ထားတယျဦးလင်းရ”

ဟုန့်အာက နက္ခပွေသေသေ မဂြိုလုံးမဂြို အပူသားပွေစိုးရိမ္တကီး ပွေသေသေ

11

[illegible]

ကျွန်တော့် အရပ်က မှေးမှေး သမားမတ် အသုံးပြုသည့်အရာဖြစ်သည်။
သဘာဝလောကီမျက်လင်းဖွင့်၍ အထဲတုတ် အစာထည့်ထားသည်။ ကွက်မင်းက
ခေါင်းဝဋ်၍ အစာကကျန်ခဲ့သောလည်း ခုခမ်းမင်းက စားမာနထကာ ဟောပြောနေတော့သဖြင့်
ခင်းလောကီကျဟု ခေါ်ကွသည့်။) ဤနန်းကနာကျယ်ကျယ်မင်းကိုယူ၍ မရန်
အားရဝမ်းသာပွင့်ပုံကို ကျွန်တော့်ပြောနေသည်။ သူ့ခွဲထောင့်သေးသေးကလေးမင်း ဖွင့်
ဤမင်း မွန်မွန်ပေးနိုင်သည်ကို ကျွန်တော့် အံ့ဩရသည်။

ကျွန်တော့် မော့တော့သည့် ဖွဲ့နုသွင်းသည့် ထက်ဝေးလာသည်။
ကျွန်တော့်မှေးရပ်က တောငှမင်း နှင့် မွန်မင်း လည်း အဝေးတုတ် တဖွယ်ဖွယ်ဝေး၍
ကန်ရေကွဲ။ မှေးရပ်မှေးမှ ခုခမ်း သဖွယ် ကျွန်တော့် ဝမ်းမနည်း။ သို့ရာတွင်
ကျွန်တော့်ပေးပတ်ပတ်လည် ကျွန်တော့်ပေါင်းဟောင်း သင်းဟောင်းမင်း နှင့်
ကျွန်တော့်ကို တစုတဖွဲ့စီ ခုခမ်းပျော်ကျသည့် မွန်နိုင်ငံသော တံတိုင်းကီး တစု
ကားနီးကီး ကား ကျွန်တော့် ခံစားရသည်။ ဤသို့ တေးမိတ်မင်း ကျွန်တော့် ဝမ်းမနည်းသည်။
။ ဖရဲခင်းထဲက ငှက်သံကျက်လေး ဆိုထားသည့် ကျွန်တော့်သူရဲကောင်းသည် ယခင်က
ကျွန်တော့် မြေထဲ၌ ပီပီသသကီး ပေါ်လာတော့သည်။ ယခု ကျွန်တော့်မြေထဲတုတ်
ရတုတ်ကျ မှုန်ပါး ပြောကျကယသားပွဲ။ ဤသည်ကို တေးမိတ်မင်း ဝမ်းမနည်းသည်။

အမေနှင့် ဟန်အာ က အိပ်ပွားနေကြပေ။

ကျွန်တော့် အိပ်ရာပေါ်တုတ် လှဲရင်း မော့တော့ဦးသို့ လာ၍ ရိုက်နေသည့်
လှိုင်းသံမင်းကို နားထောင်နေသည်။ ကျွန်တော့် ကျွန်တော့်လမ်းကို သားနီး။
ကျွန်တော့်နှင့် ယခုကွားတုတ် အတားအဆီးကီးနေသောလည်း ကျွန်တော့်
ကလေးမင်းက တူညီပြောတုတ် ရှိကွသေးသည်။ ယခုပင် ဟန်အာသည်
ငရုနုအကွောင်းကို ပွဲနေသေးသည့် မဟုတ်ပေ။ သူတို့ ခေတ်ကျကျလှိုင်
ကျွန်တော့်လို ဖွယ်မျှသည့် ကျွန်တော့်ထံ။ သူတို့ ကွားတုတ် တံတိုင်းကီးခွားနေသည့်
အဖွယ်မိုက် ခုခမ်းလှသည့် ကျွန်တော့် မေမေလည်း သို့ရာတွင် သူတို့ ကိုလည်း
ကျွန်တော့်လို မောင်းကန်ကျတုံးဘဝသို့ မရောက်စေခြင်း ယခုကွားကိုလည်း မဖွယ်စေခြင်း။

အခွားသူမငြိးကဲ့သို့ သဘောကျစားပင့်ရပါး၍ ပကြစီးသည့် ဘဝမိုးသို့ မရောက်စေချေ။ သူတို့ ခေတ်သည့် ခေတ်သစုဖုရိ ကောင်းသည့်။ ကုန္တိတရားတို့ မကွဲပူးသေးသော ဘဝသစု ဖုရသဌသည့်။

ကုန္တိတရားသည့် မငြိချေလငြာကြာတော်တောင်းရင်း ရတုတရကျ မောဟိုကျသားသည့်။

ကုန္တိတရားသည့် ငိုကျမည့်စပွလာသည့်။ ပယင်းရောင်စိမ်းနုသော ပငှလယုကမ်းစပျ ဖွာလဲ့ ကွည့်စငှသော ကောင်းကင်တုငှ တနူးလင်းနုသော ရှုလေမင်း စသည့်တို့ ကို ကုန္တိတရား ဖွငှယောင်နုသည့်။

မငြိချေလငြာကြာဆိုသည့် မှာ တကယ့်ရိုးသည့် ဟု ပွင်နီငှသည့် အရာမိုးလည်း မဟုတ်။ မရိုးဟု ပွင်နီငှသည့်အရာလည်း မဟုတ်။ စငှစစမငြိချေလငြာကြာဆိုသည့် မှာ မွင်ကွီးပေါက် လမ်းကောင်းမင်း နှုငှတူသည့်။ ပထမတနူးက မွင်ကွီးပေါက်ငှ လမ်းဟူ၍ ရိုးသည့် မဟုတ်။ သို့ရာတုလူမင်း စာ ဖွတုသနူးသားလာကွသည့်အခါ၌ မူ မွင်ကွီးပေါ်၌ လမ်းကောင်းတရား ပေါ်ပေါက်လာရသည့် မဟုတ်လော။

မငြိချေလငြာကြာဆိုသည့် မှာ လည်း ထိုအတူတူ ကုန္တိတရားတောင်းမိသည့်။

(Lu Hsun's My Old Home)

*

ဂိမ်းဂိုဏ်း၏ မအေတချခု သမီးတချခု

အိုဌးရစုစာရင်းဆရာ ဂိမ်းဂိုဏ်း (၁၈၈၂-၁၉၄၁) ၏ ဝတ်ထုဖွယ်သည်။

ဂိုဏ်းသည် ပါရီ၊ ဇူးရစ်၊ သရီးယကျ စသည့်မြို့များတွင် ကဏ္ဍာဆရာ လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် အိုဌာလန်သို့ ပွန်လာကာ “ဒဗ်ဗလင်မြို့သူ မိသားစု” ဆိုသည့် အမည်ဖြင့် ဝတ်ထုတိုက်လေးများကို စ၍ ထုတ်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့ရာတွင် မအေဂေဌာလန်၊ ထိုနောက်တွင် “ယူလီဆာ” စသော ဝတ်ထုကီးများကို ရေးခဲ့သည်။

ဂိုဏ်းသည် အင်္ဂလိပ်စာတတ်သူ အရေးအသားသတ်မှတ်

တီထွင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဝတ်ထု ရေးဟန်သည် တချို့ကိုလည်း တီထွင်ခဲ့သည်။ သူ၏ ဝတ်ထုများ သည် အများအားဖြင့် လူစရိကျ လူစိတ်စ ဗဒေကို ဖော်ပြသည်။

ဤဝတ်ထု သူတစ်ပါးသားသမီးကို ကျင့်လှယ်သည့် နှုတ်ခွန်းခံရကုန်သည်။

ဘာသာတရားနှင့် သူကျင့်လှယ်သော အပွင့်၊ ဂုဏ်သိက်ဆန်နှင့် အရံကျောက် အကျိုးဖြစ်ပွားစေရန်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် ဟန်ကျင့်ခြင်းသည် ဘဝနှင့် လူအထင်သေးခံရခြင်း စသည်တို့ ကွားတင်ခြင်း နှင့်သော နှုတ်ခွန်းကို တွေ့နိုင်သည်။

နှုတ်ခွန်း ကျင့်လှယ်သည့် ပေါ့လီသည် “ပိတ်နာနာ” ကောင်းမလေးဖြစ်သည်။

မအေနှင့် ကိုဏ်း တို့သည် လူရိုးလူအေးကီး နှုတ်ခွန်း အဓိပ္ပာယ်သည်။ ပေါ့လီ၏ အမေ မစ်ကော့နီ ကလည်း တကယ့်မိန်းမလည်းဖြစ်သည်။ သမီးကို နှုတ်ခွန်း လှူတောင်းပေး နှုတ်ခွန်း အဓိပ္ပာယ်ရန် ခြေကောင်းကို စောင့်သည်။ နှုတ်ခွန်း ကျင့်လှယ်ရန် မပွင့်နိုင်သော သူဘက်က အစစအရာရာ ပွင့်ဆင်ထားသည်။ အခြေရရှိသည့် နှုတ်ခွန်းများ နှုတ်ခွန်း အဓိပ္ပာယ်လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့ ၏ အိမ်တွင် ထမင်းလခပေးစားနေသော လူအေးကီး နှုတ်ခွန်း သားအမိနှင့် ယောကျ်ား၏ ကြံ့ကောင်းတို့ အစဉ်းသား မိရတော့သည်။ ဤမူ

တိုတောင်းသော ဝတ်ထုကလေးတခု နှုရနဲ့ ပေါ့လီ နံ့ငှာ မစ်စကျမှနီတို့ သုံးဦး၏ လူစရိုကျအဖွဲ့ကို ပီသစွာ ဖွဲ့ဆိုထားနိုင်သည့် မှာ ဂျိုဂျာရု၏ အနုပညာဟု ပေသိုသင့်လှသည့် ။ ထိုမဋ္ဌိမက ဒဗ်ဗလဋ္ဌိက အလတူတန်းအကျော်လှာ လူတန်းစားမင်း ၏ သရပျက် လည်း ပီပွင့်ရာ ဖျော်နိုင်သည့်။

မအေတေချာ သမီးတေချာ

(၁)

မစ်စကျမှနီ၏ အဖေသည့် အမေသားသည့် ဖွဲ့စည်းသည့်။ မစ်စကျမှနီက ကိုယ့်ကိုယ့်ကိုယ့်ထိန်းချုပ်နိုင်သူ ဖွဲ့စည်း တေချာခုကိုလုပ်သည့်ဆိုလျှင် မရမနေ လုပ်တတ်သည့် ။ မစ်စကျမှနီသည့် သူအဖေ ဆိုတော့ အလုပ်လုပ်သည့်လူနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့သည့်။ ထိုနောက် နှစ်ရာသီပန်းခွံအနီးတခု သူတို့ လငှာယား နံ့စပ်သော ကိုယ့်ပိုင်အမေသား ဆိုတော့လေးတေချာဆိုလျှင် ဖွဲ့စည်းသည့်။ သို့ရာတွင် ယောက်မေ့စွာ ဆုံးပိတ် သည့်နောက် မစ်စကျမှနီ၏ ယောက်ျားသည့် ဖောက်ဖျက်လာတော့သည့်။ သူယောက်ျားက အကျေ သောကျေသည့်။ ပိုကျဆံသတ်တာထက် ရောင့်ရဲသဖြင့် သုံးပေသည့်။ အကွေးတေ ပေတလည်ပိုင်းနု သည့်။ သူကို အကျေသောကျေရနဲ့ အသုံးအစွန်းလွှဲရနဲ့ သစ်စာဆိုခိုင်းသောလည်း ဘာမဋ္ဌိမထူး။ မကွာမီ ပွန်သောကျေသည့် သာ ဖွဲ့စည်းသည့်။ စင်္ကြံယှောင်လာတန်းလည်း မယားနံ့ငှာရနဲ့ဖွဲ့စည်း ဖွဲ့စည်းသည့်။ တေချာသင့် ဖောက်သည့် ဆီက အမေသားပုပုမင်းကို ဝယ်၍ လာတတ်သည့်။ သို့ဖွဲ့ သူတို့ လငှာယား စီးပွားပတ်သည့်။ တေချာသင့် မှမှနီသည့် သူမယားကို အမေသားတေသည့်စားဖွဲ့ လိုကျ၍ မယားမေဋ္ဌိ အိမ်နီးခင်း အိမ်တေအိမ်တေ သားအိမ်ပေသည့်။ ထိုနောက်တေသူ မှ သူတို့ လငှာယား မပေါင်းကွတော့။ မိန်းမက ဘုန်းကီးထံသားကာ ကာခံတေသော။ ကလေး စရိတ် ထောက်ပံ့ ဆုံးပိတ်ပေးရန်လည်း လိုကျေသည့်။ မစ်စကျမှနီသည့် သူယောက်ျားကို ပိုကျဆံလည်း မပေးတော့၊ ခြေဖောက်၍ လည်း မကင်း၊ အိမ်ကိုလည်း

အလာမခံတော့။ ဤသို့ဖွင့်မှန်နီသည့် ရဲငှာန တငျ သား၍ အလုပ်ရှာသည့်။

မှန်နီက စုတုစုတုတုတုတု ခါးကိုငှးကိုငှး၊ အရကျသမားဖွေသည့်။
မဂြိုဟ်ကမ္ဘာရေရေရေ မတုဆိတုဖွဲ့နီငှးဖွေသည့်။ မဂြိုဟ်းမှ်းကလည်း ဖွဲ့ဆုတုနီသည့်။
။ သူမဂြိုဟ်းပေါ်၌ ခဲတံဖွင့် ဆိုးထားသလို သေးသေးမငြိမငြိငှးကလေးရရှိသည့်။
မဂြိုဟ်းကလည်း သုးကွေတေပေါ်ကာ မဂြိုဟ်းငှးနီကီးနီငှးဖွေသည့်။

မှန်နီသည့် အလုပ်ရှာလိုရငှး တစုနီလုံး ရဲစာရင်းအခန်းတငျ ထိုင်နီတေတုသည့်။
။ သူမယား မစ်စကျမှန်နီက အမဲသားဆိုင်ဖွင့်တုနီက ကန္နီသည့် လကျကန္နီကလေးဖွင့်
ဟားဝပုလမိုးတငျ အိမျတစုဆငှးငှးကာ ဘျေဒါ လကျခံသည့်။ ထိုကွေငှး
ဝငှးကေငှးသည့်။ သူဘျေဒါ၌ လူအဖွဲ့ ပွည့်နီတေတုသည့်။ လစုမာပူနီငှးတစုပကျကမိုး
မနီသကျန္နီမံ ခရီးသည့် မဂြိုဟ်း မကွာခဏ လာတည်း ခိုတတုကွသည့်။ တစုခါတရံတငျ
လည်း ဇာတုရံမဂြိုဟ်း မံ ဆိုငှးသမားမဂြိုဟ်း လာတည်း ခိုတတုကွသည့်။ အမဂြိုဟ်းအားဖွင့်
သူဘျေဒါတငျ အဖွဲ့နီသမဂြိုဟ်း မံ စာရင်းမဂြိုဟ်း ဖွေသည့်။ မစ်စကျမှန်နီသည့် သူဘျေဒါ ကို
စည်းကမိုးတကငြိမိုးနီငှးသည့်။ လည့်လည်း လည့်သည့်။ မည့်သည့်အခါတငျ
အကွေးထားရ မည့်ကို သိသည့်။ မည့်သည့်အခါတငျ တငှးတငှးမာမာ ဆကျဆံရမည့်ကို
နားလည့်သည့်။ မည့်သည့် အခါတငျ စလိုကျစရငှး နီရမည့်ကို သိသည့်။ ဘျေဒါတငျ
နီသည့် လူငယ်မဂြိုဟ်းက သူကို “အဒေါ်ကီး” ဟု ခေါ်ကွသည့်။

မစ်စကျမှန်နီ၏ ဘျေဒါတငျ နီလငှးငှး ဘျေဒါခအတုကျ ကစုပတုကို
ဆယျငါးသင်္ဂီလငှးပေးရ သည့်။ (ထိုအထဲတငျ ညစာနီငှးကငြးသည့် ဘီယာနီငှး
စမဂြိုဟ်းအရကမိုး မပါ။) ဘျေဒါနီသည့် လူငယ်မဂြိုဟ်း သည့် ဝါသနာခငြးတုကွသည့်။
အလုပ်အကိုင်လည်း တုကွသည့်။ ထိုကွေငှးတစုမာကွနီငှးတစုမာကွ
ခငှးငှးငှးနီကွသည့်။ တစုခါတစုရံတငျ ဘျေဒါသို့ လာတည်းသူ လူစီမဂြိုဟ်း အကွေငှး၊
ဖွင့်ပုံတငျ မည့်သည့်ဖွင့် “ဖေးဘရီတု” ဖွေကွေငှးတို့ ကို ဆေးနီကွ သည့်။ “အဒေါ်ကီး”
၏ သား ဂဂြိုဟ်မှန်နီမံ ဖလီလမိုးတငျ အရေငှးကွမ်ပဏီတစုခွဲ စာရင်းလုပ် သည့်။ သူကိုမူ
ဘျေဒါသမားမဂြိုဟ်းက သိပုမကွိကျကွ။ သူက ရနီဖွေတတုသည့် ဟု နာမည့်ကီးသည့်။

ဂဏ္ဌာနနီသည့် စရသားတုဆဲသည့် စကားလုံးမငြိ ဖွင့် ညရညရညများညများ ဆဲတတုသည့်။
သနားခေါ်သနားလိုကဖြ့် အိမျသို ပွနုလာတတုသည့်။ သူပွနုလာလငြိငု
ပွစရာတရုဒုတေ့ ပါလာ တတုသည့်။ တရုခါတရုတုငု ပွငးတရု ပါလာတတုသည့်။
အဆိုကငြာတရုဦး ဘာဖွရသည့် ဆိုသည့် သတငးမိငြိပါလာတတုသည့်။ ပါးစပုက
ဗဖြတကေကုဗဖြတကေကု ပွစတတုသးသည့်။ ရယုစရာ သီခငြးမငြးကိုလညး ဆိုတတုသည့်
။ တနင်္ဂနနဲနဲညဆိုလငြိငု မစ်စကုမှနုနီ၏ နေညးခနး လူစံတတု သည့်။ ဇာတုရုံမငြးက
အဆိုကငြာမငြး လညး လာတတုသည့်။ ဝရီရိုလုကာ စသည့် အကမငြးကိုလညး
ကကွသည့်။ တူရိယာ တီးသူက တီးသည့်။ ဤအခါမိငြိ “အဒေါ်ကွီး” ၏ သမီး ပေါလီ
မှနုနီကလညး သီခငြးဆိုတတုသည့်။

ပေါလီက သးသးသုယုသုယု အသကျ ၁၉ န့စုရိုဝီ။ ဆံပငုက
ရုစေရေငုဖငြးဖငြးသနးကာ ပါးစပုကဖြ့်ကဖြ့် န့တုခမးထုလးန့ငုဖွရသည့်။
သူမငြာလုံးမငြးက အစ်မးရေငုရိပုရိပုကလး ပွးနဲသည့် အပွာရေငုဖွရသည့်။
စကားပွစလငြိငု မငြာလုာကလးပငုကာ မငြာလုံးကို လုာနကွည့်၍
စကားပွစတတုသည့်။ ထိုအခါမိငြိ ပေါလီသည့် မကျခိုနာ ရပုတလို ကွည့်၍ လုာသည့်။

အစတနးက “အဒေါ်ကွီး” သည့် သူသမီးပေါလီကို ဂံဖြကတရုကတုငု
လကုနိုပုစကျ စာရးမ လုပုခိုငးသည့်။ သိုရာတုငု နာမည့ပငြာရိုသည့် ရဲစာရး၏
တပည့တရုယကေကု သူသမီးကို ရည့စားစကားပွစရနု ဂံဖြကသို
နဲတိုငးလာလာခငြာငးတတုသဖွငု သမီးကို အလုပုမ့ ထုကုခိုငးလိုကသည့်။ အိမျမ့ ပငု
အိမျမ့ကိစ်စတို ကို လုပုစသည့်။ ပေါလီက ခယုသုကသုက ခယုပံဖြဖြစ၍ ဘေးဒါ၌
နဲသည့် လူငယုမငြးကို ထိနးရနုဖွရသည့်။ ထိုမငြိမက ယကေကုငြးလးဆိုသည့် ကလညး
သူတို အနားတုငု မိနးကလးတရုယကေကု ရိုသည့် ဆိုလငြိငု သဘကေကုငြာတကွသည့်။

ပေါလီကလညး ဘေးဒါ၌ နဲသည့် လူငယုမငြး န့ငု ပရေပရည့ ပွလုပုသည့်။
သိုရာတုငု သူသမီးကို အပငြးပွစလကေကု သဘကေထားကွငးကို ခငြာဆို နားခွကုက
မီးတကေကုသည့် မစ်စကုမှနုနီကလညး သိသည့်။ မည့သူကမငြိ

အတည့်ပေါကျကံကွမည့်မဟုတ်။ ဤလိုဖွင့် အခွံကုန်သွား သည့်။ ထိုအတုး
သူသမီးပေါလီနုငှလူငယ်တစ်ယောက်ကွည့်၍ သံသယဖွယ်လာသည့်။ ထိုကွေးငှ
သူသမီးကို လကျန့်ပုစကွစာရင်းမ ပွန်လုပုဖို့ မစ်စကွနုနီ စိတုကူးရသည့်။ မစ်စကွနုနီ
သည့် သူသမီး၏ အရိပုအကံကို စောင့်ကွည့်ကာ ကံတြာ၍ စဉ်းစားသည့်။

သူကို အမကေ အကံခေတုနကွေးကို ပေါလီကလည့် သိသည့်။ သိုရာတုငှ
အမလေပုသူက တစုနုနုမငြိမဟသကေအခါ အမကေလည့် ကွည့်သည့် ဟု
ပေါလီယူဆသည့်။ အမနုငှသမီးသည့် တစုယကေကိုတစုယကေ ဖုငှလည့် မပွကေ၊
ဖုငှ၍ လည့် မတိုငှပငှကွ။ ဘေးဒါတုငှ နသည့် လူငယ်တကွေးထဲတုငှ ဟိုလင်းတကတြာ
ဖုစုနသည့်တိုငှ မစ်စကွနုနီသည့် ဤကံစကို ကွားမဝငှ။ မသိလိုကျ မသိဘာသာ နသည့်
။ ဤအတုး ပေါလီ၏ အမူအရာသည့် ဆနုးပွားလာ သည့်။ လူငယ်၏ အမူအရာကလည့်
ဂနာမငှ မုဖွစုလာသည့်။ နကေအခံးအခွံ ရကေဂွီဟု ထငှသည့်အခါကတြာ မစ်စကွနုနီ
ကွားဝငှသည့်။ အမဲသားလှီးစားသည့် အမဲသားတစုကို ဆကျဆံသကဲ့သို့ မစ်စကွနုနီသည့်
လည့် လူမုးရင်းပွသနာမငြးကို တိခနဲနသကေငှ ကိုငှတုယသည့်။

(၂)

ထိုနသမုာ နငြီးပေါကျ တနငှကနနသတစုနဖုစုစသည့်။ နရကေငှက
တကေကနသည့်။ တစုနသငှလုံး နသော မည့်နီမိတုဖုစုစသည့်။ လကေလည့်
တညငှညငှတိုကျနသည့်။ ဘေးဒါ ဆကေငှနု ပွတငှမငြးအားလုံး ဖုငှထားသဖုငှ
ဇာခနုးဆီးမငြး သည့် လသငှထားသလို ဖကေငှနကွေသည့်။
စိနုကတြာဘုရားရိုခိုးကတြာငှမု ခေါငှလကေငှသံမငြးကလည့် တဒငှဒငှမည့်နကွေသည့်။
ဝတုကကျသူမငြး သည့် ဘုရားရိုခိုးကတြာငှရုငှက ကုကျလပုကို ဖုတုနကွေသည့်။ တဒြ
တယကေကလည့်။ တဒြ ကိုယုအပုစနုငှကိုယု။ လကျအိတုပုထားသည့် လကျမငြး ထက
ကမြးစာအပုမငြး သဖုယု သူတို့ အမူအရာကလည့် တညှို့မုသည့်။ ဘေးဒါတုငှ နံနကုစာ
ကျငြးပွီးပွီး။ စားပုံပေါတုငှ ပနုးကနုမငြး ပနုကံတြာတြာရိုသည့်။ ပနုးကနုမငြး ထတုငှ
ကွကျဉအနုဖုဖုတုမငြး ၊ ဝကျပေါငှခွကေကွဆီမငြး ၊ ဝကျပေါငှခွကေကွအခေါကျဖုတုမငြး

ကကြွရစေခဲ့သည်။

မစ်စကျန်နီသည် ကော့ရှိုးခင်းထားသည့် ကုလားထိုင်တင်္ကရာထိုင်ရင်း အိမ်ရှေ့မေရီ စားပွဲ ရှေ့နေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ ပေါင်မုန့်အပွဲမပြီးကိုစု၍ သိမ်းခဲ့သည်။ ခဏကွာလွန်သွားပွဲ ရှေ့ဦးပွဲ။ ပေါင်မုန့်အပွဲမပြီးကို စုသိမ်းပွဲပွဲ။ သကားနှုန်း၍ ထောင့်တူတူကို ကွာလွန်အိမ်ထဲ၌ လုံခြုံစွာ သိမ်းပွဲပွဲ။ ထိုအခါကပြောမှ မစ်စကျန်နီသည် မနုဉ်က သူ့သမီးပေါ်လီနီ၍ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခဲ့သည့် စကားမပြီးကို ပွန်၍ စဉ်းစားကြုံရတော့သည်။

သမီးကို မေးကွည့်တော့ သူထင်သည့်အတိုင်း မှန်ကန်ပွဲ။ မအေးမေးပုံကလည်း ပုဂ္ဂလိက သည်။ သမီးပွဲပုံကလည်း ပွဲပေါ်ကပြသသည်။ သို့ရာတွင် သားအမိနှုတ်ယောကျာ်းလုံး နည်းနည်းတော့ အမူးတမူးတမူးဖွယ်ကွဲသည်။ အမေက အမူးတမူးတမူးဖွယ်ကွဲမမှ သမီးထံက ဤသို့ ပွဲပေါ်ကပြသအဖွင့်မြဲကွားလိုသောကွာလွန်ဖွယ်သည်။ သမီးက ဖုလွှာပွဲလွှာသားနှုတ် အမေက သည် အတိုင်းကွည့်နေလေ၍ သူပါ အလိုတူ အလိုပါဟု အထင်ရမည့်စိုးသည်။ သမီး အမူးတမူးတမူး ဖွယ်ကွဲမမှ သူကိုယ်၌ က ဤစကားမျိုးပြောလေ၍ အိုးတိုးအမူးတမူး ဖွယ်တတူသောကွာလွန်ဖွယ်သည်။ မအေးယူရာ၌ “ကမ္ဘာကွာဆဲသည်” ဟု အထင်ရမည့်စိုးသောကွာလွန်ဖွယ် ဖွယ်သည်။

ဘုရားရိုးခိုးကလေးမှ ခေါင်းလေးသံတိတူသွားပွဲ။ ထိုအခါကမြဲ မစ်စကျန်နီသည် ကွာလွန်အိမ်ပေါ်က ဘာလေးခင်းထားသည့်နာရီကို အလိုအလွန် ကျ လှမ်းကွည့်လိုက်သည်။ ၁၁ နာရီ ထိုးပွဲ၍ ၁၇ မိနစ်လှည့်နေပွဲ။ သူ့သမီးနှုတ် ကျပြောရသူ နှုတ်ကို သွားတုတ်ရမည်။ ၁၂ နာရီမထိုးခင်မလာ ဘာရီလမ်းက တရားရုံးကို သွားရမည်။ အကြံရပွဲသေးသည်။ ဤပုံတင် သူနိဉ်သည် မစ်စကျန်နီ စိတ်ပွဲသည်။ လူမင်း စု၏ ထင်မြင်ပွဲက သူ့ဘာမှ ရှိသည်။ စင်စစ် သူသည် သမီးရှေ့မှ မဟုတ်လော။

သူသည် နှုတ်ကို သူ့အိမ်၌ နေခင်းခဲ့သည်။ သူကို လူကွီးလူကလေးတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ယခု နှုတ်သည် သူ့သဘာဝကလေးသည် ကို အခွန်ကလေးယူသွားပွဲ။ နှုတ်သည် ငယ်တော့သည့်အရွယ်မဟုတ်။ အသက် ၃၀ ကလေး

၃၅ နှုတ်ထံသို့ ရောက်နေပြီ။ ထိုကွေ့ငှက်လူငယ်မို့ မိကျားမိပါသည့် ဟု ထင်ရန်လည်း
ယုတ်တိမရိုး။ စာမတတုပမတတု၍ ဖွဲ့စည်းသည့် ဟု ပွားရန်ကလည်း သူသည့်
လောကအကွေ့ငှက်ကို ကေ့ငှက်ကေ့ငှက် သိနေပြီ။ နကေ့ငှက်ကေ့ငှက်။ နုရန်သည့် သူသမီး
နနထုတုထုတုကလေးကို မနုပေး၍ ကွေ့ငှက်သား ဖွဲ့စည်းသည့်။ ဤမပြုဆိုလင့်သည့် နုရန်ရန်၍
မထုကုန်သု အစဉ်သားမိနေပြီ။ သူထံက မညီသည့်လင့်ကွေးမိပြုတေ့ငှက်ရမည့်နည်း
ဆိုသည့် ပွဿနာတစ်ခုသာ ကန့်တေ့သည့်။

ဤလိုကိစ္စမိပြုသု လင့်ကွေးမတေ့ငှက်၍ မဖွဲ့စည်း လင့်ကွေးရအေ့ငှက်
တေ့ငှက်ရမည့်။ ယကေ့ငှက်သားက ကိစ္စမရိုး။ မိနုကလေးတစ်ယောက်ကို
ကွေ့ငှက်ကွေ့ငှက်လင့်ကွေး ကန့်ခွေ မပြုကွေ့၍ ရသည့်။ မိနုကလေးက ဤသို့မဟုတ်
အထုပုအထည့်ကန့်ရမည့်။ အရံကတုကို အကိုးပြုသုဖွဲ့စည်း မည့်။ အဒိုသမီးရံငှက်မပြုကမူ
ဤလိုကိစ္စမိပြုသု ပိုကွေ့ဆံနည်းနည်းပါးပါးရလင့်ကွေးကွေ့ အေးလိုကွေ့ကွေ့ သည့်။
ဤအဖွဲ့မိပြုကို သူတေ့ခွေငှက်။ သိုရာတုငှက်မစ်ကွေ့နုနုက ဤသို့ ဦးနီငှက်လား။ သမီး
အပိုပြုသုပြုသည့်အတုက သူလိုခွေသည့် လင့်ကွေးမဟုတ် တစ်ခုတည်းသာ ဖွဲ့စည်းသည့်။
ဤသည့် မဟုတ် အခွားမဟုတ် တငှက်တေ့ငှက် တငှက်ယု လကွေ့ထုပုယုရေးဖွဲ့စည်းသည့်။
မစ်ကွေ့နုနုသည့် ဤသို့ ဘကွေ့ စနုစားသည့်။ ဦးမဟုတ် မရေကို အပေါ်ထုပုသို့ တကွ၍
နုရန်ကို အခေါ်လှံတုလိုကွေ့သည့်။ သူနုငှက်စကား ပွေ့စရာရိုးသည့် ဟု ပွေ့ရန်လည်း မဟုတ်
လိုကွေ့သည့်။ သူဘကွေ့က ကေ့ငှက် နီငှက်မည့်ဟု မစ်ကွေ့နုနု ယုံကွေ့သည့်။

နုရန်က လူတည့်လူအေးဖွဲ့စည်းသည့်။ အခွားလူငယ်မပြုကို ဟေ့ဟေ့ရမူးရမူး
မဟုတ်။ အာမကပြု။ အကယု၍ သာ သူသမီးသည့် နုရန်နုငှက် မဟုတ်ဘဲ ရံရီဒနုတို့လို၊
လီယုနုတို့လို လူစားနုငှက်ဖွဲ့စည်းသည့် ဆိုလင့်ကွေး တစ်ခုပြုစနုစားရလိမ့်မည့်။ ပွဿနာမဟုတ်
ခကွေ့လိမ့်မည့်။ ယခု နုရန်ကမူ ဤအစား ထဲကမဟုတ်။ နုရန်သည့် ထိုကိစ္စမိပြုကို
လူသိခံနီငှက်လူစားမဟုတ်။ ယခုပု ဤကိစ္စကို ဘကွေ့ နုငှက် အကွေ့သိနကွေ့ငှက်။
တဒိုငှက်လည်း သာသာထိုးထိုးကလေး ခွေငှက်ပွေ့နကွေ့သည့်။ နုရန်သည့်
ဗရင်ဂျီသားဝငှက် ပိုငှက်အကွေ့ကွေ့မိပဏီကွေ့တစ်ခုတည်း အလုပုလုပုနုသည့် မဟုတ် ၁၃

နံ့စပ်ရုံပွဲ။ ဤလိုကိစ္စမျိုးလူသိရုံငှာကားဖွယ်လည်း အလုပ်လုပ်လည်း
ပွဲတုကောင်းပွဲတုသားနိဿိသည့်။ အကယ်၍ သူ့အစီအမံကို လိုကျနာမည့်ဆိုလည်း
အားလုံးအဆင်ပြေလိမ့်မည်။ နှုတ်ကမ္မာ လခလည်းကောင်းသည်။ စုပွား
ဆောင်ပွားကလေးလည်း ရရှိလိမ့်မည်ဟု သူထင်သည်။

နာရီကျနီးပါး ကွာသွားပြီ။ မစ်ကယ်နုနီသည် မတုတတုထရပျကာ
သူမပြောရာကို နံရံက မှုန်ထဲတုလှမ်းကွည့်သည်။ ပွဲသားတစ်ဖက်သည်
သူမပြောရာထားကို သူမနှုတ်ပြောသည့်အခါတု ကြုံပျက်အားရသွားသည်။
သမီးတစ်ယောက်အတုက လှကောင်းကောင်း တစ်ယောက်ကို အမိဖမ်း ပေးနိုင်သော
သမီးရုံအချို့ကို သူသတိရသည်။

ဤတန်ခိုးနှင့် တစ်နေ့ကလေး နှုတ်ကမ္မာ ဝန်ခံမှုဖွယ်ကောင်းသည်။ ယခုမနေ့က
မတုဆီတုရုံတုနု နံ့စပ်ရုံမျိုးတုကွီးစားပွဲပွဲ။ သို့ရာတုလကတု ကတုကယဉ်
ဖွယ်ကောင်းသော နှုတ်ကမ္မာဆုံး လကလည်းလိုကွယ်သည်။ သုံးရက်စာရုံနှင့်ပွဲတုသော
နီကကြွကကြွ မတုဆီတုမင်းမင်းက သူမမင်းကို အနားကုပွဲကွယ်သည်။ ရေငှသနားလာသော
သူမပြောရာကို ခုတ်၍ အိပ်ထဲမှ လကကိုလှည့်ကွယ် ထုတုကာ မကွာခဏ သုတုပေးရသည်။
မနေ့ညက ဗရင်ဂျီတုနုတုကွီးထဲတု အပွဲတု ဝန်ခံ ခြေပေးကာ သီလဆင်းခဲ့ရသည်။
ဤအကွောင်းကို တုမင်းတု သူမတုထဲခိုကွယ်သည်။ ဘုန်းတုကွီးက သူတို့ နံ့စပ်ရုံ
ကုတ်ပြောလှည့်လှည့်ကွယ်သည်ကိစ္စကို အသေးစိတ် မင်းသည့်အခါတု ပွဲကွယ်ရသည် မှာ
ရုံကွယ်ရာ ကောင်းသည်။ ဘုန်းတုကွီးထဲ သီလဆင်းပွဲသည့်အဆုံး၌ သူအပွဲသည်
သူထင်သည်ထက် ကွီးလေးကောင်းကို တုရသည်။ လကြွကွေးပေးခွင့်ဖွယ် အပွဲတု
လှတုမည့်တုကွယ်ကလေးတုရ ရှိသေး၍ တုသေးသည့်ဟု ပု
အကွယ်မင်းရသေးသည်။ ယခု မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သူကုတ်ပြောခဲ့ပွဲ။
လကထုပုပုမည့်လက၊ ရှေးငွေပေးမည့်လက၊ နှုတ်ကမ္မာ ဘာလှပမည့်ကွယ်။ ဤအဖွယ်ကို သူ
မပြောရာပွဲကွယ်တုကွယ်။ မကွာခဏ သူတို့ ကိစ္စသည် ဖုံးမရ ဖိမရဖွယ်
အတုအကွယ်ကောင်းတု ဖွယ်တုမည်။ သို့ဆိုလည်း ဤသတုကို သူအလုပ်ငှာကလည်း

မကွားဘဲ နမေညှမဟုတ်။ ဒဗ်ဗလဌိက အကဏ္ဍကလေးဖွယ်သည့်။
တဗျာဏကအကွာငှားကို တဗျာဏကျသိကသည့်။ သူအလုပ်ပျော်ငှာမစ်စတာလီယိုနာဒွာ
“မစ်စတာဒူရနကို ငါ့ဆီခဏ လှုံတုလိုကျစမ်းဟန့်” ဟု အသံအကျအကျဖွင့်ပွသေသံကို
သူစိတုကူးထဲတုငှာကွားယာငှာနသည့်။ ဤအသံ ကွာငှာသူနုလုံးသည့်လညှပငှာတုငှာ
လာ၍ တဗျာဆီနသည့်ဟု သူခံစားရသည့်။

သားဝှီ။ သူတဗျာသကျလုံး အလုပ်တုငှာနာမညှကငှာငှာရခဲသမဌိ
တဗျာဂြာကလေးဖွင့်သားဝှီ။ သူအလုပ်ကွီးစားခဲသမဌိ။ ဝီရိယကငှာငှာခဲသမဌိတို သညှ
အဟာသိကံ ဖွေကွာရဝှီ။ မှုနသည့်။ သူသညှလူငယ်တဗျာဝှီဝီပီ ပခဲတခဲသညှမဌိ
ရဝှီသည့်။ သူကိုယျသူ လှတုလပျာ တေးခေါ်နီငှာမူး ရဝှီသူဟု ကွားခဲဖူးသည့်။
ဘုရားသခငှာဆိုသည့်ကို မယုံကညှဟု အရကျဆိုငှာမဌိ။ ထဲတုငှာမူးမှန်းနုငှာပွခဲဖူးသည့်။
သိုရာတုငှာယခု ဤသို မဟုတ်တော့ဝှီ။ အရယုကလေးထကောလာဝှီ။ နူရနသည့်
လှတုလပျာငှာ တေးခေါ်မုကို အသားပေးသည့်။ “ရေးနီး” သတငှာစာကို
ဝယုဖတုလငှာရဝှီသငှာလညှ။ ဘုရားရဝှီခိုးကဌာငှာကို မှုနမှုနတကျသည့်။ တဗျာနုစုကို
ဆယုပုံပုံလငှာကီးပုံလကောက အသကောအစား အပဌာအပါးမရဝှီ။
ရိုးရိုးကုပျာပုနသည့်။ နူရနတုငှာအိုးနုငှာအိမုနုငှာအခွတကဌာ ရန
ငှာလေးကွေးလေးလညှ။ အတငှာအတနုစုဆငှာမိဝှီ။ ယခု အမဲသားသည့်သမီးနုငှာတော့
လားလားမှု မဖွစုနီငှာ။ သူဘကျက ဆုမိမိမဌိငှာက သူမိနူးမကို အထငှာသေးကွလိမုမည့်။
ပထဆုံး သူဘကျက နာမညှပဌာရဝှီသငှာ သူအဖကို လကျညှိုးထိုးကွမည့်။ ထိုနကော
တဖညှဖညှ နာမညှပဌာစပွနသငှာ သူအမမဏိ ဘငှာဒါဆငှာကို မေးငါ့ကွလိမုမည့်။
သူ “အမဲဖမူး” ခံရဝှီဟု နူရန သတိထားမိသည့်။ သူမိတုဆုတကော သူအကွာငှားကို
ပွကော ရယုကွလိမုမည့်။ ပေါလီက အကောတနူးကဌာသည့်။ သဒါကိုမဌိ မှုနအငှာငှာ
မပွတတတသည့်။ သိုရာတုငှာ သူကိုယျ၍ က ပေါလီကို တကယျခဏ္ဍသည့် ဆိုလငှာတော့
ကိစ်စမရဝှီ။ သဒါမမှုနခွငှာသည့် ဘာအရေးနညှ။ သိုရာတုငှာယခုတုငှာ နူရနသည့်
ပေါလီကို ခဏ္ဍသလော မနူးသလောဟု စဉ်းစား၍ မရသေး။ သူအပေါ်၍ အညှာလှယုခဲ သည့်

ပေါ့လီအပေါ့မည့်သို့ သဘာထားရမည့်ဟု သူ မစဉ်းစားတတ်သေး။ စဉ်းစားဤကိစ္စတခု သူကိုယ့်တိုက်ကလည်း မထိန်းနိုင်ချေမသိမ်းနိုင်ချေ ဖြစ်ခဲ့ရသည့် မဟုတ်လော။ သူပကတိဉာဏ်က ပေါ့လီ ကို လက်မထပ်ရန် ရှောင်ပွားရန် တောင်းဆိုနေသည့်။ မိန်းမယူလိုကျသည့် နှံ့ငှာတစ်ခုက ဘဝ တုန်းပွဲဟု အသိဉာဏ်က ပွားသည့်။

(၃)

ခူရန်သည့် ရှုပုအင်္ဂါကြံ့၍ ဘာငေးဘိကိဝတုထားကာ ခုတပေါ်တုထိုင်နေတုန်း ပေါ့လီက တံခါးကို အသာခေါက်၍ ဝင်လာသည့်။ ပေါ့လီက သူအမေကို အကုန်ဖွင့်ပေးလိုက်ကွေးငေး၊ ယနေ့နံနက် သူအမေက သူကိုဖွင့်မေးလိမ့်မည့်ထင်ကွေးငေးဖွင့်ပွားသည့်။ ပေါ့လီက ငို၍ ခူရန်၏ လည့်ပုကို ဖက်လိုက်သည့်။

“ပေါ့လီ ဘယ့်လိုလုပ်ရမလဲဟု ပေါ့လီ ဘယ့်လိုလုပ်ရမလဲ”

ပေါ့လီက သူကိုယ့်သူ သတည်းခံသည့်ဟု ဆိုသည့်။

ခူရန်က သူကိုမငိုရန် နှံ့စွဲသိမ့်သည့်။ အဆင်ပွားသွားလိမ့်မည့်ဖွယ်ကွေးငေး၊ မကွေးကွေး အကွေး အားပေးသည့်။ သို့ရာတု သူကိုယ့်တိုက်ကလည်း အားမရှိလှ။ ပေါ့လီ၏ ဖိုလှိုကျသော ရင်သည့် သူရင်ဘတ်ကို လာထိသည့်။

စဉ်းစားသည့် အဖွဲ့စုကွေးခွေးသည့် သူအဖွဲ့စုမဟုတ်။ လူပိုကြီးမင်း ဦးထူးဆန်း၍ မမေ့ တတ်သော မှတ်ဉာဏ်မရှိသည့်အလင်္ကာ သူနှံ့ပေါ့လီ စတုစတုန်းက အဖွဲ့စုကို သူ ယခုတိုက် သတိရသေးသည့်။ ပေါ့လီက ပုတုသီးပုတုသယု လာလုပ်၊ သူကိုယ့်က မှုံးကွေ့နေပုံ၊ သူ လက်ခွေးကလေးမင်း ဖွင့် သူကို လာကလိပုံတို့ကို သူ အမှတ်ရသည့်။ တစ်ညတု အိပ်တုမည့်ဟု အဝတ်အစားလဲနစ်စေ့ပေါ့လီက သူတံခါးကို မရဲတရဲ လာခေါက်သည့်။ သူအခန်းက ဖယောင်း တိုက်လေတိုက်၍ ငွေမိုးသွားသဖွယ် ခူရန်အခန်းက ဖယောင်းတိုက်မှ မီးကူးခွေ၍ ဟု ဆိုသည့်။ ထိုညက ပေါ့လီ ရင်ခိုထားသည့်။ ပန်းပုလေးတု ဖျောင်းသည့် ဖလန်နယု ညဝတ်အင်္ဂါပြုပုကို ဝတ်ထား သည့်။ သိုးမှေးခွေညှပ်ဖိနပ်မှ ဖွတ်သော ခွေထောင့်မင်း သည့်

ဝင်းလကျနကွေသည။ ။ မှူးကွီသု နသော အရေပွားအကျောက သုးမင်း သည။ ပသု
နိမ္မနးတကျေပလဂြှ ရှိသည။ ။ ဖယေားတိုသု မီးကူးနစေညသုလကျနုသု
လကျောကျေတုမင်း ဆီက ရေမှူးနံသည။ သုးနသည။ ။

ည သူအိပ္ပနုနကျောကဂြှငြှ ပပေါလီကလာ၍ တံခါးဖုပေးတတုသည။ ။
ညစာကို နှူးပေး တတုသည။ ။ ပပေါလီနုသု နုစုယကျောကညးထို၍ ညစာစားရလငြှငြှ
ရရနသည။ သူစားနသည။ ဟင်းလဂြှတေကိုပသု မမုတုမိတေး။ ။ လပွေးသည။ ည၊
ရာသီဥတုအေးသည။ ညဆိုလငြှငြှ သူအတုကျ ပပေါလီက အကျောကလေး
တစုကျောကလေကိုလညး အသငှခငြှားတတုသေးသည။ ။ ဤလိုနရလငြှငြှ
မညမငြှကောေးမညနညးဟု ရရန တေးခဲပူးသည။ ။

ညစာစားစီးလငြှငြှ လကျောသု ဖယေားတိုသုကိုယုစီကိုသုကာ သူတို
နုစုယကျောသား လှူးကေး ကို ခွေးငြှးထကျော၍ တကျောခဲကွသည။ ။
တတိယထပသိုရကျောလငြှငြှ မခဲခငြှခဲခငြှဖွသု ကိုယု အခနးကိုယုပနုခဲကွသည။ ။
နမူးကွသည။ ။ အရောငှတဖဉ္စပဉ္စလကျနသော ပပေါလီ၏ မငြှလုံး မင်း ၊
သူကိုပုတုသပုနသော ပပေါလီ၏ လကျောငြှေးမင်း ၊ သူအဖစုမင်းကို သုမုငှယောငု
ကွားယောငုလာသည။ ။

သိုရာတုငုငုနးဖမူးသည။ မှာ ခဏမငြှသာကွာသည။ ။
မညသိုစညးစားမညနညးဟုသော ပပေါလီ ၏ မေးခနးသည။ သူနားထ၌ ပဲတငုထပုလာသည။ ။
လူပိုငြှီး၏ အသိစိတုက သူကို ရပုတနးက ရပုရန တားသည။ ။ သိုရာတုငုယခု ကုငြှနုမိခဲစီ။
ဤအပစုအတုကျ တနုရာတနုစီး လငြှကွေး မိုငြှကို ပေးရမညဟု သူဂုဏုသိက်ခက သူကို
ပွောနစေစီ။

သူတို နုစုယကျော ခုတငုပပေါတုငု ဘေးခငြှယည၍ ထိုငုနစေည
မရီရကျောလာကာ မစကျ မနုနီက သူကိုတုငုလိုကွောေး၊ နညးနုးသို ဆငုလာရနု မှာ
လိုကျကွောေးဖွငုပွောပွသည။ ။

ခူရန်သည့် မတူတကယ်က ကုတုအင်္ဂါကြို ကောကျတုလိုကျသည့်။

သူကိုယူထဲတုငှာ ခုနအားမရဦးတော့။ အဝတုအစားလဲဦးနောကျ ပေါ့လီအခန်းသိုသားကာ နုတုသိုမျှအားပေးသည့်။ အဆင�ပွေးသားမည့်ပွစကွာငေး၊ စိုးရိမျှ မလိုကွာငေး ပွစပွသည့်။ ပေါ့လီက ခုတငှာပေါ်တုငှာ တရုပုရုပုငို၍ ကန္တရစုခဲသည့်။ လှကေးကို ဆင်းရင်း သူမဂြာမုနုတုငှာ အခိုးတင်ရိကျသဖွငှာ မဂြာမုနုကို ခုဂြာ၍ သုတရသေးသည့်။ ခူရန်သည့် ခေါင်းပေါ်တကျကာ ဤကိစ္စကို မကွားရသည့် တိုင်းပွည့်တစုညသို ငှာကျကလေးလို ပံ့ဌားလိုကျခဏ်သည့်။ သိုရာတုငှာ သူကိုယူခန့်စာထဲက ခုနအား တစုက လှကေးကို တစုထစုငြး အဆင်းခိုင်းနသည့်။ အလုပုရုငှာ အခေါ်ကီး၏ တင်းမာ သော မဂြာနုငှာမငြးကို မွငှာပေးနေသည့်။

လှကေးအောကျဆုံးထစု အောကျတုငှာ အောကျနုစုလင်းကို ပိုက၍

မီးဖိုခန်းဘကျဆီမု ထုကျလာသော ဂဂြာမုနုနုငှာ ပကျပင်းတိုးနသည့်။ တစုသောကျကိုတစုသောကျဝတုကငြတမူးကငြ နုတုဆကျကွသည့်။ ခူရန်၏ မဂြာလုံးမငြး သည့် ဂဂြာမုနု၏ ထူအမူးအမူး ခင်းဘီလူးမဂြာနုကီး နုငှာ တတုခိုငှာသနုမာသော လကျမောင်းအိုးကီးနုစုမကျကို တစုစက်ကနု နုစုစက်ကနုမငြ စိုကျကွည့်နမေ သည့်။ လှကေးရင်းသို ရောကျလငြငှာ သူအား ခပုတည့်တည့် လှမူးကွည့်နသော ဂဂြာမုနုကို သတိ ထားလိုကျမိသည့်။ မဂြာငြး ပေါ့လီနုငှာ ကွီကျနသော လနုဒနုသား “အဆိုကငြာတစုသောကျကို ခူရန် သားသတိရမိသည့်။ ထိုညက အဆိုတော့သည့် သူအဆကျပေါ့လီထံ ပွနုလာကာ နုစုသောကျသား အလုမူးသယုကွသည့်။ ဤတုငှာ ဂဂြာမုနုရောကျလာကာ ခေါ်သူပုနုထသဖွငှာ သူကို ပိုင်း၍ ဖငြာင်းဖငြာရသည့်။ “အဆိုကငြာ” ၏ မဂြာနုတုငှာ သင်းမရဦးတော့။ ဖွပယုဖွရောဖွစုနဦး။ ရိုးရိုးတနူးတနူး အလည့်လာခွင်းပါဟု ရှင်းပွသည့်။ သိုရာတုငှာ ဂဂြာမုနု၏ အော့ခွအော့သည့်။ သူနုမကို ယီးတီး ယားတား လာလုပုသူမုနုသမငြကို သားကိုအောငှာထိုးမည့်ဟု ကွီမူးသည့်။ တကယုလည့် လုပု သည့်။

ပေါ့လီသည့် ခုတငှပ်ချိတငှပ် ထိုင်ကာ ငိုကြွေးရသည့်။ ထိုနောက်
မကြာရသည့်ကို သတိမပြုဘဲ မှုန်ရင်း၌ ရပ်သည့်။ မကြာမှီက သတိပေါ် ထင်သောအခါကို ရောက်တော့
ထည့်၍ နှုတ်စဉ်းနောက် မကြာလုံးကို သတိ သည့်။ သူ့ကိုယ်သူ မှုန်ထဲတင်
ဘေးစောင့်ကွည့်ရင်း နားရှုကျအထကျက ဆံညှပ်ကို ပွင့်ညှပ်သည့်။ နောက်
ခုတငှပ်ခွေရင်းတင် သားထိုင်နေသည့်။ ပေါ့လီသည့် ခေါင်းအုံးမင်းကို အတန်ကွာ ငေးစိုက်
ကွည့်သည့်။ ခေါင်းအုံးမင်းကို မွင့်သည့်အခါ၌ ကွည့်နူးဖယ်ကောင်းသော သူတို့ နှုတ်စဉ်း၏
တိတုတခိုး အခြေစခန်းဖွင့်ပုံမင်းကို ပွန်၍ မွင့်သောငှာသည့်။ ပေါ့လီသည့်
အေးစကျနေသော သံခုတငှပ်ချိတင် ကုပျက်မင်း၌ မှီရင်း ကွည့်နူးစရာမင်းကို
တသိမျှသိမျှ တေးနေသည့်။ ယခုပေါ့လီ၏ မကြာမှီက ပေါ့ တင် စိုးရိမ်ကောင်းကွသည့်
အရိပ်အယောင်မင်း မရိတ်တော့ပွီ။

ပေါ့လီသည့် ရှုငှာလမ်းစိတ်ရှုသည့်စာ စောင့်သည့်။ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်ရင်း
မရိတ်တော့။ သူစိတ်ကူး မင်း သည့် မြေငှာလင်းမကြာအပွည့်ဖွင့် ကွည့်နူးစရာ အနာဂတ်ကို
ရောက်နေသည့်။ သူအနာဂတ် စိတ်ကူးကပ်ဘာသည့်
တောက်ပထိန်လင်းလင်းရှုခွင့်ကောင်းသူ ငေးစိုက်ကွည့်ရှုနေသည့် ခေါင်းအုံး
ဖွဲ့မင်းကိုလည်း မမွင့်တော့။ တစ်စုံတစ်ရာကို စောင့်ဆိုင်းနေခွင့် ဖွင့်သည့် ကိုလည်း သတိ
မရတော့။

နောက်ဆုံး၌ သူအမေ၏ ခေါ်သံကို ပေါ့လီကွားရသည့်။ ပေါ့လီသည့်
မတုတတုထကာ လှကောင်းထိပ်သို့ ပွားလာခဲ့သည့်။

“ပေါ့လီရေ ပေါ့လီ”

“လာပွီ မေမေ”

“အောက်ထပ်ကို ခဏလာခဲ့ဦး သမီးရေ။ ဟောဒီက မစ်စတာခူရုန်က သမီးနဲ့
စကားပွားခဏလို့ တဲ့ ”

ထိုအခါ၌ ပေါ့လီသည့် သူစောင့်ဆိုင်းနေသောအရာကို ပွန်၍ သတိရပွီ။

(James Joyce's *The Boarding House*)

*